

Edebiyat Defteri

Ahmet Üveys -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
21 Aralık 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

İyi ve kötü

Kimine dost dedik kimine düşman
Düşmanına dua okuyanımız var

Kimi oldu tek kelimeyle bin pişman
Sevapları kilim gibi dokuyanımız var

Müslümana tebessümü sayarız hediye
Sebepli sebepsiz bu kinler ne diye
" Ne olursan ol yinede gel " diye
Gönlümüze asırlardır dokunanımız var

Yalan söyleyen göz değil sözdü
Kemale ermiş bunu hemen sezdi
Allah yolunda diyar diyar gezdi
Mekkeyi görmeden kubbe dikenimiz var

Aşık olmayan ne anlar bülbülün halinden
Aşık öter bülbül gibi gönül dilinden
Aldığımız gülün bir yar elinden
Yüreğe saplı bir dikenimiz var.

17.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630673/iyi-ve-kotu.html>

Masum çocuk

Üzüluyorsun masum Çocuk !
Barut icat edildiğinden beri
Ve Şeytan istirahate çekildi ya hani
Hiç kaldırmadın başını

„Kendilerince ilerliyorlar ya
Bir ileri on geri
Biri açık onu pinhani

Koskoca bir Dünya saklı oysaki gözlerinde
Siğ sularda boğulurken insan kılıklı dev cüceler
Esirgeme genede bizden
O nazende bakışını

„O bakışlarki düşse yıldızlar boğulur
içine derinliğinden
yanan yürekler diner serinliğinden

Senin bakışların dindirmesede
Darılıp gücenme
Zemheri dindirir ancak
Zalimin öfke ateşini

Bahçende ektiğin çiçekler
bu sene dirilmesede
Küsme
Ne çiçekler açacak gül bahçende göreceksin bak
Sen yinede çözme
Annenin türkülerle ördüğü saçını

Bez bebeklerine giydirdiğin mutluluğu
Enkazlar altındamı arıyorsun !?
bulamadım diye üzülme
Dinle o minik yüreğinin atışını
Sen utanma "İnsanlık utansın
onlar kaybetti
sen kaybetme savaşını

14.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647817/masum-cocuk.html>

Yağmur gibiyim

Yağmur gibiyim bu akşam
Bir gökgürültüsü bekliyordum

ve içimde çakan bir şimşek gene
aydınlatır karanlıkları

Hasretle kararan bulutlar
tatlı bir sancı içinde
vyslata gebe

Dağıldık ikimizde
ansızın
Tek parçaydım
dağıldım içimde sızım

O ayrı yerlere
Ben ayrı yerlere daldım

Anladım ben yağmurum
ümit kesenlere hayaldim sanki
sanki bir düşdüm

her damlası ayrı bir hikaye
binbir acıyla yoğurulmuştu
ama düştüm

öyle gerekti

bir damla yaşa hasret yüreğim gibi
rahmete hasret kuru toraklar bekliyordu bizi
Semaya açılan masum avuçlar hürmetine

nede güzelmiş o yerlerde
sıcak toprağın serinliği

kuru dalların ıslak masumiyeti
ve camlara vuran ses gibi
iç çekişlerim

nede güzelmiş ...

03.11.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663362/yagmur-gibiyim.html>

Adını koyamadığım yalnızlık

Güneş bir gün daha eskitirken ardından
Özlemin adı kaç roman'da geçer bilmem
Ben kaldıkça yabancılaştığım bu şehirde.

Eylül'e küsen yapraklar
Düşerken kara toprağıma ,
bir ayrılık sabahı...
vedaya yeminli Hasretler can çekişir
vuslatın pençesinde..

Dilimin ucunda ölür şarkılar
Bir umut daha kan kusar avuçlarıma
Ve bir gün daha küser Düne...

Ah şu adını koyamadığım yalnızlık !

Kalabalıklarında kaybolduğum şehirlerin
Sokaklarından geçilmez,
acı acı inler kaldırım taşları
adına Sen dediğim hatıraların.

Oysa bir bilsen !

Ne yollar eskitti Bu Şehirde
yorgun adımlı düşlerim..

Dudak bükerken vuslata dair eski bir türkü
Tek damla gözyaşına sığar acılar..

Bilsen ne destanlar yazıldı
Karanlıktan üşüyen duvarlara..

Sessizlikten ve Sensizlikten ...

19.11.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668925/adini-koyamadigim-yalnizlik.html>

Eskici Dükkanı

Gecenin sessizliği yükselir ,
Gürültülü hatıraları yutarcasına ...

Göz kapakları çevirir birer birer
Geçmişin buğulu sayfalarını ..

Yüreğim !
Yarım kalan eski bir hikayenin kenarında ,
On iki beklerken o'nu ;
Kaybolacak yine
Sarp kelimelerin arasında...

Eskici dükkânı zaman !;
kırık dökük hatıralarla dolu ,
"Gelecek" gelecek ve pahalı
Hantallığı ;
Belki bilmediğinden ,
Bir ân'a bir ömür verileceğini ..

Neyi beğendirse geçmişten ;
"Kırık" bir yanı olur mutlaka ,
Ne zaman uzatsam elimi
Canım yanar hep...
Döküklüğü;
Belkide Aralıkların Hazirana uzaklığından...

Başım(n)ı alıp gider ya efkarım geceleri
b(ede)nden uzaklara ,
Kaçıp uçurumlar'dan duvarların arkasına saklanır
başı boş ürkek Yüreğim ,
Nedendir bilmem ;
Karanlığı biraz daha fazla severim.

Ne yana dönsem yüzümü
Sitem yağar anlıma,
Pişmanlık akar gözlerimden
Hangi taşı atarsam atayım ,
"Ti" li sesler yankılanır kuyularımdan.

Ah ! deyip yansada avuçlarım
Elde avuçta bir taşım var;
Bağrım bastığım..
Geceleri yastığım..
Bir tek onu atmadım , atamadım ,düşmedi gözlerimden..

Belki bir gün ,
Haziran'a küsen Aralıklar tekrar barışirlar diye !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671877/eskici-dukkanı.html>

Yarım Őir

Her akşam
Yalnızlığın zafer Őarkılarını mırıldanır
Penceremde Rüzgar ..
Yağmurlar bođulmuŐ toprağın bağrında
Artık ağlamıyor gökyüzü,
Öyle asaletli ki alnımda gölgeler
dimdik ayakta...

Şehrin caddelerinde bir türkü dolanıyor
Kaldırım taşlarından mezarlıklarda arıyor kahramanlarını
AŞka yanmıŐ sineler delinecek birazdan
Adına yakılmıŐ sevdasının öyküsüne

Ah Sevda
üzerinde sigara yanıkları
eskimiş bir kağıtta,
yarım kalmış ve Őairini bekleyen,
bir Şiir gibi özlüyorum seni ..
masum bir mahkumun boğazına düğümlenen son isteği gibi ...

zaten hep yarım kalmadımı Şiirler
kelimeler tıkanmadımı kalemin ucunda
mürekkep damlarken
kör bıçakla kesilmiŐ cümlelerinden ...

Ah Sevda
gel tut düşlerimi ellerinden
hayat ver Őiirlerime
geceyi sevdin Őehirlerime
dök yalnızlıklarını en zifiri kuyulara ..

yak ateşini içimde biriken nehrimin
her mevsim yağmurunla , karıŐ karıŐ toprağını kucakla Őehrimin
ve sallanan dalları kıskandır,
her teli ayrı Şiir saçlarıyla ,
yokluğunda ıslık çalan rüzgarlar utansın
ve hiç bir Şiir artık yarım kalmasın ...

20.01.2013

Aralık ..

[italik]Aralık gibidir üzüntümüz ,
Dökülen yapraklar sarar sırtımızı ,
Yüzümüze kısır bulutlar ekleyerek,

Toprağın susuzluğu ;
Gökyüzüne Esaretin/dendir ...

Gece/nin dilinde ,
Soğuk sesli Rüzgar oluruz ,
Pencereler eşlik eder yalnız/lığımıza ,
Kalbimiz gibi kırılan yapraklar paylaşır acılarımızı...

Bu denli bekleyiş ;
Belkide gidenlerin Cesaretin/dendir [/italik]

Aralık 2012 ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694426/aralik.html>

Herşey sensin ...

Ey yokluğunda görmeden aradığım sevgili !
Beşikte alnıma yazılı ,
Ölünce mezar taşıma kazılan sevdam ..

Doğarken kopan parçasını arıyormuş insan
anladım ....

Sen ki ...
Acıdan kavrulan yüreğime tek tesellim
Dinle sevdiğim !
Adın üzüldüğüm ve sevindiğim şarkılarda geçiyor hep ...

Bilirmisin !
üzüntülere müptela olmuşum
Yağmurlar altında tek başıma yürüdüm
Acı bir üzüntü dolanırdı damarlarımdaki kanımda
Bak yine yağmur yağıyor !
Ama ben üzülüyorum
çünkü hayalin değil artık sen varsın yanımda ...

Bilirmisin !
Şiirler isyan ederdi
Dinlemezdi beni cümleler
Ne zaman kağıt kalem alsam elime
ve sevince dair birşeyler yazmaya kalksam
ortası ve sonu hep yalnızlık
hep üzüntü olurdu ...
Yokluğunda kalbime bıraktığın dipsiz boşluk
soysuz bir üzüntüyle dolurdu..

Ey yalnızlığı bana küstüren Yar !
Yalancı Dünyada Canyoldaşım !

Nikah bozulmuş İnsan ölünce
Ben Kördüğüm bir sevdıyla sevdim seni
Ancak Hükme boynum kıldan ince
Sadece ölüm çözer bu düğümü ...

Sen ..
Suda çözülen buz misali kanıma işledin
Şimdi Kanım başka kanla değişse
Varlığın hücrelerinde kalbim, yine seni süzer de
akıp dolanırsın damarlarımda ...

Anladım ben yokmuşum ...
Benden önce bir sen varmış ...
Şimdi senden sonrada sen varsın

03.0.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695393/hersey-sensin.html>

Gidiyorum ....

Gidiyorum sevgili ...
Gidiyorum içimden ...
Yalnızlığımı yalnız bırakıp gidiyorum ..

Hani desem ..
Rüyada rüya görmek gibi belki !
Yalnızlığın en zirvesine ....
Görülmemiş yokluklardan
Bilinmeyen .....(Boşluk) /lara .

Üzgünüm sevgili ...
öyle yorgunum ki ..
Yokluğunu taşıyacak bile gücüm yok.

Hani büyük bir boşluğa düşer ya insan .
İşte öyle değil !!

8.2.2013 ....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696236/gidiyorum.html>

Kızılca kıyamet

Ne sokak lambaları
Ne taştan kaldırımlar
Nede şiiirlerdeki sararan yapraklar...
Anlatılmıyor, anlatılmaz..
Hiç kimseye , ve hiç birşeye benzemiyor
bu senli sensiz yanlarım..

Ama herşey birazda sana benzer aslında,
Bazen bana nasılsın diyende duyarım sesini
Geçirtmem , iyiyim derim
Sevr dağı kadar birikmiş yorgunluğum yıkılır o an...

An gelir yanık toprak kokusunda hissederim nefesini
Birden yağmur yağar ya hani
Kızılca kıyamet Cehennem sonrası
Duman tüter damlaların düştüğü yerden
Yanık kokusunu çekerim ciğerlerime
Buz tutmuş yalnızlığım yanar o an ..

İnan !
inan bana çaresiz değilim
Bakma durgunluğuma
Öyle sarılmış ki seninle benliğim
Kıtalar arasına sıkıştırılmış denizler gibiyim

Ey benim şems-i sermedim
İhtiyarlamış güneş dağın arkasından
Karanlığa terk etti sanıyor bu şehri
Oysa karanlık !
Geçip gittiğin yerlerde,
ardında bıraktığın gölgelerin ..

geceyle gündüz ,
Aklıma ansızın gelen o çocuksu gülüşün kadar yakın ...
Ve sen ;
Üşüyen avuçlarımı ısıtan dua kadar yakınsın ...

”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701446/kizilca-kiyamet.html>

Dinmeyen sancılar

İçime doğarken karanlık
Öleni öldürmeye yeminli yine ayrılık

Zihnim aşılmaz umman denizler
Oysa masmavi deniz olurdu her düş
Geldiğin yerler Cennet ,
Cehennem olurdu aynı yerden gittiğin izler

Koynumuzda biriktirdiğimiz
Hayeller eşliğinde yürürdük, sahiller boyu
Göz gözü görmezdi mevsimlerin
Ellerimize dökülürdü dualar
Binbir Umutla yüreğimize ektiğimiz

Korkular yakalanırken ensesinden
Boram boram merhamet tüterdi sesin
Vefa kokardı susuşların
Sadakat gölgesinde gül nefesinden

Şimdi ...
Şimdi dudaklarımda kal dediğim acı nem
Gittiğin yerler gibi geldiğin yerlerde cehennem

Sesini çekmiş içine rüzgar
Martılar söylüyor şarkılarımızı
Denizden esen meltem,
Nefesini vuruyor yüzüme
Adını ezberleyen sahiller
Verdiğin sözlere mezar

Yine kalbime saplandı ettiğin yemin
Kulaklarımda çınlıyor susuşların
Sadakat mezar taşlarında,
Vefa bir tek annelerin koynunda emin

Biliyorum ...
Biliyorum yine sığmayacak geceye acılar
Şehirler terk etmişler şairleri
Ya da şairler şiirleri
Oda ne ki !
Kainat terk etti beni
İçimde yine dinmeyen O sancılar ...

Ahmed WAYES .

Kaynak:

Eylül

Yeniden doğmak için beklenmiş o Mevsim
O Mevsim ..
Toprağın çatlamış sinesinde
kurumuş,
yarı baygın ezik tohumlar gibi ..

Asırlardır nasırlaşmış yalnızlıklar
yaşı belli olmayan,
yorgun koca çınar ağaçları sanki
ömürden alabildiğince yürümüş zaman
daha benden çokca istediklerini,
daha bedenden
son kırıntılarını koparamadıklarıyla ...

A h ! Ezel denilen
O keskin ince çizgi
menbağı bilinmeyen,
Cennet'ten akan ırmaklar gibi
çehresinde ışık kırılma anılar
dünlerin özlemiyle kavrulan bugünler
eteğinde saklı,
yalanı ortaya çıkacakların telaşlığında,
yalancı sahtekar yarınlar

Zaman çıldırmış olmalı !
saatlerden Eylül
günlerden iki bin
gözlerinde, ateşe düşecek
bir damla su ürkekliği parıltı
nasıl anlatsam !
yüreğim en az
yüreğin kadar yangın yeri

belkide bir "merhaba"yla yanacak
Patlamaya hazır
biriken duyguların fitili ..
tıpkı giderken
"Elveda"yla kopacak kiyâmet'ler gibi ..

şimdi yollarıma bak sevgili
toprak yüreğimiz kadar sancılı
gider ayak
ölümler doğacak ardımdan

tıpkı o saat'te doğduğum gibi
ölmemi görmek istersen,
Eylülü bekle sevgili ...

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714061/eylul.html>

Gidiyorum

Ta kendimi bıraktığım yerden geliyorum ...

Şehir sırtlamış karanlığı
omuzumda yokluğunun ağırlığı
bende yastladım başımı omuzuna şehrin
sokağa dökülen ışıklar gibi
dökülüyor içim ..

Oysa bir zamanlar
güneş rengi saçların
dökülürdü parmaklarımdan,
alacakaranlıkta,
alacaklı esen bir rüzgar
alacaktı
ardında,

yürek değmemiş hüzünler
hiçliği burnunda yaşam
ve tüyü bitmemiş bir umut...

Ben demiyorum yürek sızım
zayıf yaratılmış insan
kendimdende biliyorum aslında

nasıl dayanılır kopan fırtınaya ansızın
bir intihar değil bu inan
ki hangi kuru yaprak dayanmış rüzgarın fısıltısına !

Geceleri öp sevgili
Toprağım yurdunun karanlığında
Şarkılarımızı mırıldan ardından
Savrulsun küllerim
Hüzün kokan dudağında

Gece uyurken ışıkları söndürme
Ürkerim, korkarım, rahat uyuyamam
Girdiğin hiç bir odanın kapısını kapatma
Kemiklerim sızlar dayanamam ...

şimdi gidiyorum
git de gör halimi !
ben yine bıraktığın o yerdeyim ...

Ahmed Üveys

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715113/gidiyorum.html>

Kar Beyaz Sıcaklık / Kartanem

Aşk sessizce sızar insanın içine
ne olduğunu anlamadan
yağan kar beyaz sessizliğinde
tüm Dünyanı sarar birden
nereye baksan onu görürsün

İliklerine kadar üşürsün önce
sonra bir sıcaklık kaplar bedenini
tüm benliğini
varlığını, ve hatta yokluğunu
yok olduğunu anlarsın onu sevince

üşümüşlük belkide uzun bir bekleyişin getirdiği şaşkınlık
özlenen , kirlenmiş Dünyayı saran beyazlık

Aşk saflık değilmiydi
beklemek, özlemlerle sabırla
Aşk geceni aydınlatan aydınlık değilmiydi

Beyazdı Aşkın rengi
yerle gök kadar uzaklığın hasretle kavuşması
Bir zamanlar duaya açtığın avuçların
kar taneleriyle dolması

sonra alışkanlık ..
üşüyen bedeninin kar altındaki sıcaklık gibi ısınması
başka nasıl anlatabilirim ki !
en soğuk rengin
buz gibi karın sıcaklık vermesi

İnsan tek bir kişi yüzünden
yalnız kalır kartanem
sen o kadar büyüdün ki içimde
belkide bu yüzden
içim içime sığmıyor

sen,
kar gibi tek
kar taneleri gibi kalabalık
eğer eritecekse seni
Güneşi bile istemem
dört mevsim kara kışa razıyım

sen,
çakıl taşlarıyla, dikenlerle dolu Dünyama
tane tane düşüp biriktiğin günden beri
sana Karım demek isterdim ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/718718/kar-beyaz-sicaklik-kartanem.html>

Kapatma gözlerini ..

Yazık etme içindeki bana
severken herşeyi seninle
öldürme beni
daha yeni alışmışken yaşamaya

Blimiyorsun belkide
kolay değildir sevmelerim
hele yaşamak !
varsa ihtimali yıkılımanın
bir umuda ayet gibi inanarak ...

dudaklarında yeşerir umutlarım
her sözüne binlerce hayaller inşa ettiğim
herkese renk körlüğünde bakarken
bana asla sadece adımla hitap etme ...

o küçücük yüreğine Dünyaları sığdırmışım
her kalp atışında cana can katanım
cennete açılan tek kapımdır kalbin, kapatma

Kapatma gözlerini...!

Yazık etme sana
benimle yaşarken seni
öldürme kendini
bir umuda dua gibi sarılmışken ellerimizle
kapatma beni beklediğin yollara
Cennet bakan ela gözlerini

Ey geleceğim ... !
geleceğim sana
ektiğimiz hayallerin hasat mevsiminde
denizdeki ışıklara tebessüm eden şehirlerde
saçlarını tarayan rüzgarlar eşliğinde
bahtıma gülen eşsiz güzelliğinle
sana geleceğim
bekle beni yine bir kasım akşamında
bu kez Eylül'ler utanacak akşamlardan
haziranda yarım kalan şiirler can bulacak
ben küseceğim bu defa
Aralıklara ..
onlarda bana ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726276/kapatma-gozlerini.html>

Cennet

Cennet diye bir yer var uzaklarda
Geceleri şiir yazma ihtiyacı duymadığın
Sigara ardına sigara yakmadığın
Kan kırmızısı rengi sevenlerin barınmadığı...

yemyeşil mevsimlerin hiç sararmadığı
Açlıktan inleyen Çocukların
Çığlıkları, Bombalarla bastırılmadığı
Akreple yelkovanın, dalga geçer gibi
Kah birbiriyle yarışıp
Kah dipsiz bir kedere demir atmadığı ...

Duyarsan kızacaksın belki bana
Cennet bakışım !
Ciğerime saplanan bakışlarından
daha da uzaklarda...
Belki pamuk ellerin ellerime hiç bir zaman
Değmeyecek kadar yasak değil
Hiç gelmeyecek olanı beklemeninde
tatlı oluyor acısı ama...

Kandırıyorum kendimi
Sen bana inanma
- [italik]Ben hep aynı yerde bekliyorum seni [/italik]-

Ah yalancı yaşlı Dünya
Daha çocukken gönül bahçeme
ansızın bombalar düşürdün ya
Ergenlik çağımın arifesinde
Üzerime çullandığın günden beri
Hiç sana ait hissetmedim Kendimi ..

Hani ..
Hani iki meşhur tren vardır
O malum canlıların baktığı
Bir de son anda kaçırılan
Albumlerdeki bir hüznü bir neşeli
Kısa yaşantımızın özeti gibi
Ama öyle dertler var ki
Kimseler bahsetmez ondan
Bir sonraki yolculuk için üstelik geçerli
Suçu günahı olmadığı halde
Yırtılıp atılan bilet gibi...

Sen yine hiç durma dön bensiz
Bende senin biletini kestim
İsrafilin surunu beklemekteyim ...

“ Çok acımasızsın Hayat ! seninde surun üflenecek bir gün “

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727362/cennet.html>

Başak kokusu

Beni en iyi şiir anlar,
ne zaman özleşem
yemyeşil başak kokusu gelir aklıma
sılayı bekleyen
elleri ocak'ta yüreği kadar yanmamış
teri sabah çörek kokulu analar

Sonra yıkılır ruhumun
hapsolmuş bedenimde
balçık kerpiçlerden duvarları
bir boşlukta ararım kendimi
sonra ya bir şiirde bulurum
ya da bir durakta

bilirim yakındır
bir çocuğun bana yer vermesi
akların kararlı ve daha istekli
önümdeki son durak kadar, serpilmesi

sokaktaki çocuğun flüt nağmesi
hassastır yüreğimin zarları o an
kızgın güneş yakmaz da tenimi
deler geçer acımadan
hatırıma gelen başaklara
güneş pırıltıları değmesi

sana verdiğim söz,
güneş gibi parlayan gözlerinin içidir
yıkılmaz, sönmez ama
bir o kadar da acıdır bilesin
yarı yıkık eski evimin duvarlarında
yankılanan çocukluğumun sedası gibi

kim bilir belki bu acı
tam göç edemediğim içindir...

seven insan kızmaz...
Küser, incinir, kırılır ..

Değerli seçici kurula ve yöneticilere teşekkürler.

25.05.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/732108/basak-kokusu.html>

Ay ışığı

Yüreğim gibi parça parça bulutlar
bir damla aksa yeşerir çatlamaş umutlar
kara toprak senide benim gibi unuttular
göçünce bu diyardan sinene sar beni

alın yazım bölük bölük yüzüme çizilmiş
varamadan diyara dizlerim bağı çözülmüş
melen gönlüm hatıralar altında ezilmiş
bulamazsan mezarımı yüreğine sor beni

gelip gördüm yalan Dünya bir hiçmiş
dön bak arkaya kaç kavim gelip göçmüş
yüreğimin üstünden kara trenler geçmiş
bulursan mezarı toprağım yüzüne sür beni

efkarlarımı yine aklımın raflarına saldı
Ay ışığı serinliğinde bir Hülyaya daldım
kuyuda yakamoz misali dondum kaldım
çözemedi yakacak içimdeki sır beni.

2.6.2013[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734416/ay-isigi.html>

Devrik cümleler

Bir şiir devrilir içimden
uçurumdan kelimeleri
her noktası ayrı bir vurgun
hüzünler boğar arada,
karmaşık virgülleri

ezel'den gelen
akılla kalp çatışması bu
ne zaman başladı
ve ne zaman biter bilmem ama
hep kaybeden ben olurum

ondandır her sabah
pencereden izlerim Dünyayı
hep aynı yere çıkar uzayan yollar,

ah duvarsız mapus !
gökkübbe tavanı
buram buram toprak kokar yalnızlığım

yarılsa bulutlar
maviye boyasa da yüzünü
kendimi hep aynı yerde bulurum
kapanır birden pencereler
açık tek bir yer bile bulamam
nefesim daralır, boğulurum

oysa kucağında böyle değildi
bak şimdi sokak'ta yem verdiğim
güvercinler bile vefasız
yüzüme bile bakmaz oldu,
içmeden sarhoş oldum
şiir üstüne şiir içiyorum, ayyaş oldum

Ah annem !
sen varken böyle değildi
geceler neden bu kadar uzun !
uyanmak bile uyumaktan daha zor oldu

canım annem,
ben uyumaya başlarken
üstüme örttüğün yorganın,
sıcaklığını özledim

kucağınımı !
onu anlatmaya gücüm yok işte...

[italik]Umut ışık gibi gözlerimde
Süreyya'ya takıldı
yarenimdi hüzün kokan geceler
sabah olunca yine Dünyam yıkıldı [/italik]...

16.6.3013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/737960/devrik-cumleler.html>

yanıp sönen gökkuşağı rengi düşler ...

Anlıyorum
Buruk mutluluklar bile
Dedemin o karanlık, hafif sarı renkli odamızda
Söylediği masallar'da kalmış

Yaşlanıp çöküşüne paralel
Yeşermesi,
Iskalayan cimri ve aceleci bulutların
İnsafına kalan, gittikçe sararan mevsimlerin renginden anlıyorum
Ki siyah renk bile sarıdan daha iyidir

[italik]Artık söyleyip avunduğum yalanlar bile avutmuyor beni[/italik]

Sen bir düş kuruyorsun belkide
Hemen yanıp sönen gökkuşağı renginde
Zamansız
Habersiz ! ,
Siyah beyaz filmler'den
İçinde
Çatırdamaya mahkum topraktan sarı
Üşüyen avuçlarımdan da sıcak
En uzak denizlerden daha mavi
Şizofrenik duygular'dan mor
Gözyaşımdan kırmızı
Bilmiyorsun üşüyeceğini
Yalnızlığımdan soğuk ...

[italik]Ama helal olsun her rengin her damlası[/italik]

Gökyüzüne esaretinden
Çatırdamaktan b-Aşka, kuruyan toprağın
Ne gelir ki elinden !

Yeter ki geçiştirirken, incitme bastığın yerleri
Şimdi daha iyi anlıyorum,
duvarların bir insanın üzerine üzerine nasıl yürüdüğünü
-[italik]kalem bile isyan eder oldu, mürekkep bitti[/italik] –

Bilmem mürekkebin azizliğini
Bilmem ilk defa bir şiire ara verip yazmamdan'mıdır
Düşündüm, yine avutmaya çalışmışım kendimi

Ben hala ...
Her zaman ..
Çok seviyorum seni...

“ [italik]Bir insanın en çaresiz olduğu an kendi söylediği yalanlara inandığı andır[/italik] ”

.....

18.06.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738464/yanip-sonen-gokkusagi-rengi-dusler.html>

Gelincik tarlaları

Mevsimplere aldırılmaz takvimler
bir yaprak daha düşer ömürden
gözümde gelincik tarlaları
ellerimde çocukluktan miras
kına kokusu

Ah yaşamak ne zor meslek
yalnız kalana ...

Bak bugünde yenik düştüm anılara
asi bir nehirdir duvardaki saat
gözlerin gibi
öldürmez hiç kimseyi
biri can verir
o can verir, hayat verir
umut olur, insafsızlara, Firavunlara

Ah ölmek ne güzel terfii
canı yanana, hakkı alınana...

Vuslat topraktan sancılı
susuz tohumlar gibi kalp çeker acısını
kemiksiz dillerin
kimliksiz umutların
kimsesiz çocukların

Ah yaşarken ölmek ne kadar acı
Yüreği olana ....

.....
[italik]
Her gelen önceki yaraları sarar
giderken hem önekiler kanatır
hemde yeni bir yara açar ....[/italik]
.....

20.06,2013

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/739074/gelincik-tarlalari.html>

Yıllarca beklediğim özlem ...

Kalbimin,
Çok eski bir hikayesi bu
Tanıştığımız ruhlar alemine dayanan
Her atışında seni dileyip zikrederken
Bir meleğin duası kadar masum
Bulana dek özleminden
Görünce hasretinden yanan

Sevgili ...!
İyi ki bu kalp topraktan yaratılmış diyorum
Eğer kağıttan olsaydı
Daha özlemin o ilk fitilinde yanar tutuşurdu
Ya demirden !
Hasretin o ilk kıvılcımında eriyip yok olurdu

Bir dilencinin eskimiş yırtık ceketi gibiyken yalnızlığım
Uzun zaman sonra gelen
Hasat mevsimi su içip terleri silenleri
Askerden sılaya dönenleri müjdeleyen tren sirenleri
Bahar mevsimi çiçek kokusuyla dans eden kırlangıç sesleri
Yıllarca beklediğim en büyük özlem
İşte gerçek mutluluk,
Taştan topraktan bu bedene
Nefes aldırıp, can katan ...

Sevgili ...!
Unutup ayrılmak mı dersin !
Düşünüp yazması bile çıldırtırken beni,
Dua edip yüzümü sürdüğüm KABE'nin örtüsündeki gözyaşlarım dururken
Yüreğim gibi,
Gözyaşlarımla sana yazdığım/yazamadığım
Şiirlerin mürekkebi bile hala kurumadı ...

Sevgili ...!
Hasretinden kancalarla
Mahkumken zindanlarda
O gün gelip te kavuşunca
Özledim diyen sevgililerin yüzleri kızarmaz mı
Şairlerin vuslata dair yazdıkları ıslanıp bozulmaz mı
Sudan sebepler yüzünden küsenlerin,
Yüreklere acımaz mı için için
Özledim kelimesini icad eden Ecdadımın kemikleri sızlamaz mı
Hepsi aynı anda ...

[italik]" Ey yar, gözlerin yüreğime bağlı kördüğüksün, sen Amin diye ellerimden yüzüme sürdüğüksün "[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/739816/yillarca-bekledigim-ozlem.html>

Uçma vakti gelince

Hatırlarmısın .. !
Biz ağlarken
Su/sardı gökyüzü
Çekilirdi,
Ve herkes kendi haline
Ve buluttan sürme kirpiklerine
Lambalardan üşüyen karanlık
Sessizlik tanrıçası kelebekler
Şevkat mabedi avuçların
En çok ta parmakların üşürdü
Sen biraz da herkes olurdun
Koynunda dilsiz yaraların ...

Bayramlar hep böyle geçecek sanırdın
Avuçlarında sabah tatlı kına kokusu, hep yanık
Kulaklarında çınlayan türküsü, adı ayrılık
Gözlerinde yine,
Tarifsiz çiğ taneleri
Üşürdü yine avuçların ...

Güller açacak derdin
Babamın vurduğu yerlerde
Hele şevkatle okyaşını !
Hiç sorma ..
Ve yine yaramazlık yapmak isteyecektin,
Annemin sesini duymak için...

Meleklerden emanet gözlerinle,
Hiç o tarafa dönmedi ki yüzün
Uçma vakti gelince
Yuvasından çıkan serçeler
Sen hiç görmedin, bilmezdin de
Üşürlerdi
Yaz günü bile
Tüylerinde donuk bir hüznün ...

26.03.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740689/ucma-vakti-gelince.html>

Babama ...

[italik]Sen bu yazdığımı hiç okumayacaksın[/italik]

Bir hayalin vardı
Başarılı olmana rağmen
Hayatın insafsız çelmelerine takılan
Kilometrelerce yaya yürüdüğün dikenli yollar
Derme çatma bir (evde)
Çatıdan sızan yağmur damlaları
Sadece kitabı gösteren cimri bir löküs lambası
Ve anlattığında,
Boğazın gibi yüreğimi çizen kuru arpa ekmeği

En çokta o ev bozuntusunun
Kirasını ödeyememen incitmişti seni
Sen o gençliğinin baharında
Daha çocuk sayılacak bir yaşta
Üstelik savaşta
Üstelik gazeteleri yorgan yaparak başta
Gurbeti, hiç tükenmeyecek hasreti,
Kiranı ödemeyenlere yardım etmeyi seçtin
Zaten hiç kendin için yaşamadın ki ....

Okulun daha ilk günü
Sen gibi bende başarılı sayılırdım
Ama sen gibi banada hayat çelme takmıştı
Herkes teneffüste,
Sınıfta bir tek ben, sıralar, birde
Hıçkırıklarına karışan gözyaşlarım,
çaresizdim
Anlamıştım ta ilk günden sınıfta kalacağımı
Sonra bir ses; Baban geldi dediler
Zar zor toparlandım, belli etmedim
yıkılmıştım
Sen giderken hani demiştin ya : Okul nasıl !
ve tebessüm etmiştin...

Bilmiyorsun canım Baba
Sen üzülme diye
O tebessümün hatırına okudum ...
Dedim ya
Sen bunları bilmiyorsun, ve hiç bilmeyeceksin...

28.06.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741015/babama.html>

Emanet

Bir yerde
sabrın sınırları zorlanır
ve yardım meleğine tevekkülün

gömlek arkadan yırtılır
zindanlara düşülür
yanar kömür olur gönüller
yinede
ateşe atılır, inci olur
gözlerden süzülür

Akan sular kayaları yarar
narın bir çiçek taşları deler

Ey emaneti kaldırmayan Dağ
neden sen hala
mağrur mağrur durursun !

02.07.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742083/emanet.html>

İmtihan ..

Bozulur kanunu tabiatımın
Ekseni kaymış Dünyama
Yetişmez güneş ışınları
Asırlardır,
Buzdan dağ parçaları yalnızlığım

Hatıradan kıvılcımlar
Dağılır geceleri gökyüzüme
Hep ilk parlayan Süreyya yıldızıdır
Son sönende
Tutuşur birden buz tutan yalnızlık
Bir kıvılcım yeter yangını körüklemeye
Ateş o an,
Sadece ateşle söndürülür

Batıdan doğar güneş
Bir kıyamet değil bu, .. sanırım
Galiba başım dönüyor yine
sonra,
Bir düş satın alırım çocukluğumdan
Bilirim
Bedeli ağırdır
Saniyeden seneler
Hep iki mevsim
Asırlara demir atmış saatler
Hep milattan öncesi
Ah imtihan !
İki nefes arası
Sırttan keskin
Alındığı müddetçe ateşten kor nefes
Geçer durursun hep o uzun yoldan

Soran olur bazen
Şiirlerde hep hasret hep özlem neden
Hani demiş ya Şemsi Tebrizi :

[italik]“ Hüzün ki en çok yakışandır âşıklara.
Yandık, yakıldık; ama hüzünden yana asla yakınmadık.
Ne de olsa biz mahzun bir Peygamberin ümmeti değil miyiz?
Hüzün taze tutar aşk yarasını.
Yaramdan da hoşum, yârimden de...”[/italik]

Bizde biliriz çiçekli böcekli yazmayı
Daldan dala atlamadığımızdan
Beklemekten usanmadığımızdan
Olur ya hani, Dünya hali
Biraz solunca gönül bahçemizin tek çiçeği
Başka gül koklamadığımızdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742399/imtihan.html>

Bir damla gözyaşı

Birikmiş yorgunluklar dinlenir
serin bir akşam esintisi penceremde
soğuk olan rüzgar değil gecedir
ışıklar dans eder
kaybolan yıldızlar yerine
aklımı alır ruhum
Kırıntılar, kırgınlıklar
yorulmuş kızgınlıklar
hiç unutmayanlar
unutamayanlar...

yer değiştirir
zamanla mekan
her yer deniz kenarı
kum kokusu, dalga sesleri
unutulmuş bir türkü dinlenir

belkide yedinci duyudur bu
rüyada rüya gibi
ruh görür, ruh işitir
ruh dinler, tad alır
hep hisseder ...

hani hafif sandığımız
bulutlar taşır ya
tonlarca yağmuru
onlarca yük birikir
bir damla gözyaşına
bekler durur düşüp
düşüp,
yakacağı yeri
düşünüp,
bahanedir ezan sesi
özlenen Mekke'de
akşam namazı, sabah namazı

yaprakları okşayan rüzgar esintisi
gecikmiş vuslatın hebercisi
bahanedir hatra gelen türkü
beklemekten usanmış gözyaşı
özlenen, hep aynı yerde
sevgilinin nazı ...

11.07.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/744568/bir-damla-gozyasi.html>

Eskici dükkanı / Zaman

Gecenin sessizliği yükselir
Gürültülü hatıraları yutarcasına

Göz kapakları çevirir birer birer
Geçmişin buğulu sayfalarını

Yüreğim
Yarım kalan eski bir hikayenin kenarında
On iki beklerken o'nu
Kaybolacak yine
Sarp kelimelerin arasında

Eskici dükkânı zaman
kırık dökük hatıralarla dolu
"Gelecek" gelecek ve pahalı
Hantallığı
Belki bilmediğinden ,
Bir ân'a bir ömür verileceğini

Neyi beğendirse geçmişten
"Kırık" bir yani olur mutlaka
Ne zaman uzatsam elimi
Canım yanar hep
Döküklüğü
Belkide Aralıkların Hazirana uzaklığından

Başım(n)ı alıp gider ya efkarım geceleri
b(ede)nden uzaklara
Kaçıp uçurumlar'dan duvarların arkasına saklanır
başı boş ürkek Yüreğim
Nedendir bilmem
Karanlığı biraz daha fazla severim

Ne yana dönsem yüzümü
Sitem yağar anlıma
Pişmanlık akar gözlerimden
Hangi taşı atarsam atayım ,
"Ti' li sesler yankılanır kuyularımdan

Ah deyip yansada avuçlarım
Elde avuçta bir taşım var
Bağrıma bastığım
Geceleri yastığım
Bir tek onu atmadım ,
atamadım, düşmedi gözlerimden

Belki bir gün
Haziran'a küsen Aralıklar tekrar barışlırlar diye !

[italik]

" Kiyametler kopuyor içimde, sÛrÛ üflenmiş yaşlı Dünya gibi üzerime yıkılıyor yorgunluklarım "[/italik]

Kasım 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745346/eskici-dukkani-zaman.html>

Kıyamet yıldızı

Bazen diyorum ki
Keşke uyusam ve hiç uyanmasam
Uyanmam için güzel bir prensesin gelip
Beni alımdan öpmesi gerekse
O prenses de sürekli yolunu kaybetse
Ve hiç yanıma gelemese

Bakmayın
Kütükte iki haneli
Zerrelere vursan Dünya yaşındayım
Ruhum ezelde yaratılmış
Birleştiği günden beri köhnemiş bedenimle
Bilmiyorum kaç yaşındayım

Öyle fütursusca dönme Dünya
Değiştiremezsin mevsimleri
Ecelin yaklaştıkça
Sen de topallıyorsun düşlerim gibi
Yol da yakındır biliyorsun
Vuracak seni de alınından
Yetişince kurtarıcı melekler
Kıyamet yıldızı
Belki de dinecek bu sızı

Bu aralar nereye baksam gözlerim doluyor
Neye dokunsam parmaklarım kanıyor
Yüreğim zaten uykuda bile yangın yeri

[italik]Köyümüzdeki beni ısırın köpeği bile özlüyorum[/italik]

Gökyüzüne bakıyorum hep
Nedense bir şeyler saklıyor benden,
Çocukluğumda kaybettiğim düşler,
Buluttan yastıklar
Usandım
Uzandım
Yağmurları örterdim üstüme
Artık sarmıyor beni üşüyorum yine
Uyandım

Rabbim sen buyurdun "zayıf yaratıldık" diye
Dizlerime kadar kederle doluyum, zar zor geldim kapına
Kovma beni, bir damla rahmetinin dilencisiyim
Dışarısoğuk, ayaz
Kirpiklerime kadar buz tutmuş olsam da
Yine de beklemeye razıyım

Lütuf edip alsanda beni cennetine
Yıldız gibi enbiyaların makamına
Bakıp bakıp özleyeceğim biliyorum

Özlemim bu kadar derinken içimde

Sevgililerin buluştuğu Arafat'taydım
Bakarken uzaklardan Nur Dağı'na
Zerrelerim dağılsın
Bu Dünyada buluşamazsam eğer
Belki kavuşurum diye
Küllerim savrulsun isterdim

Bir can borcum var
Eğer varsa küçücük bir iyiliğim
Hani ölüm meleği sevilenin suretiyle gelirmiş ya
O da sevgilinin suretiyle gelsin ...

20.07.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746989/kiyamet-yildizi.html>

La

[italik]

La
La kayd nazar eyler
Gişâvet arkasında uyûn,
Elem yerâ !
Elem görmez tek sinni
Taşlaşmış fuâdı Firâvun

La
La kavli
İblisin,
Bırakmadı secdelik fezâda bir arşın
Başaldı bu oyun
La havle,
La tahsebenna kavi, zat-ı zebun

La
La yesmâ !
Sebi sınıf,
Müsterih Berzahta zıll-ı rahmanında arşın
Kesilir ebediyyen zemâ
Şerbetinde akan kevseri suyun

La
La tazunn !
Sefil Dünyanın
Mükefaatı,
Yedi tabaka cehennem, sekis tabaka cennete karşın
Değişmez nefis-i emmare,
Değişmez huyun

La
La taknat !
Çatlamaz ise, getirmez sehab-i sikâl gayısı
Sinede asırlardır
Gönülde dile , eskimeyen Fatiha marşın

La tense
Adem gibi
Senin de suya muhtaç
Balçıktandır soyun .

30.07.2013[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749956/la.html>

Vefa ..

Sensizliği yazıyorum yine
boğazımda ateşten bir düğüm
aynalarda kırılıyor, yüzüme bakan küskünlüğüm ..

pusulası belli bu ölümün
üşüyen avuçlarımda donuk sisleri
dünden kalma yarım şarkıların küflü sesleri
kırılgan ışık hüzmeleri gibi,
her sabah pencereme hoyratça vurandır yalnızlığım

bana başka bir yalnızlık anlatın hiç bilmediğim
mesela gecelerin kimsesizlere yıldızlardan yorgan yaptığı
toprak ananın papatya çiçeğine yağmurlar bağısladığı
şevkatli ellerin yetim çocukların saçlarını okşadığı
bozkırlarda çobanların sürülere dinlettiği flüt nağmeleri
ki hiçbiri içimde boşluğa akan nehirler gibi değil
nedense yağmurdan sonra toprak da kokmuyor artık saçların gibi
mektuplardaki pulları yapıştırırken her sabah acılarıma
yaralarım dokunur içimdeki tuzlu dalgaların sesleri

başını daha yeni yeni tepeden kaldıran güneş
sanki dün,
bilirim yine uzun olacak gün
ben o sabah sigara küllerinin
fincanımdaki kahve tortularının
aklımın bozuk plaklarındaki şarkımızın izlerinde ararken teselliyi
bir yerde, ölüm bağışlanır
kalbimden boş satırlarıma sızar saçlarının telleri
öleni son bir kez daha yaşatmak için
ki bitmez ve son değil,
şairlerin dediği gibi, sevenler hep geceleri ölürlər

Ah sevdiğim
bir çözebilsem şu içimdeki kör düğümü
yolumu kesen dağlar çözülr baktığım yerden
gözlerim deniz saklar içimde boşluğa akan nehirlerden
bana bir söz söyle sevdiğim
beni can evimden vursun
neden dünya gözümde tek bir şehir
içimde şarkımız gibi hiç eskimeyen yanınla
İstanbul acılarımda mabedi
hangi yakınlığın sakladığı uzaklardasın ?

hep arıyorum bilesin, kendimden önce
Kalbimin en ucra köşelerinde bastığın izleri

her yerde seni
kaybettiğim yollara kılavuz olan cennet bakışlı gözleri
boş satırlarda boğazıma düğümlenen ateşten cemre sözleri
kör kurşun gibi,
boş sokaklar bile acılardan baygın bedenimi artık acıtmıyor

bil istedim sevdiğim
vefa,
sana yazamadığım sözlerim,
ciğerime saplanmış içimden çıkmıyor .

Değerli seçici kurula şükranlarımı sunuyorum ...

03.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751205/vefa.html>

Adı nedir bilmem

Hüzünlerin en demlenmiş hali
her defasında bir bildiğim
gitmelerin en uç noktasında
gece karanlığı saklarken gecedeki kara yarınları
eğer ölmediyse de o anda
düşeni kaldırmaya olan borcum
taşımaya ahdettiğim emanete olan

[italik]saygımdandır[/italik]

Yorgunluk içimde yosun tutmuş bir taş gibi
kendimi bile taşıyamayacak kadar yorgunum
kirpiklerime salıncak kurar çocukluğum
o da, ya vadesi dolmuş vuslatlardan yorgun düşer
ya da yağmurlardan kaçır saklanır yosun tutan ağaçların arkasına
yine de beklemeyi ibadet bilmem
yıldızları geceme yakın

[italik]sandığımdandır[/italik]

Sahillerin kızgın kum taneleri
acılarım gibi geceleri serin ay ışığında demlenir
kulaklarımda doğarken okunan ezan sesi
korkularım belki de sevincim olur o gün
o ses son bir kez daha dinlenir
Ah içimi yakan bu (ateş) !
sıcak oluşu kızgın kum tanelerinden
her an gönlümün mabedinde, durmadan

[italik]andığımdandır[/italik]

Akıl kadar gönül de aşılmaz bir umman
akıl karı değildir bu bekleyiş
bu sabır !
kim düşerse benimle birlikte, bastığı izleri bile bulamaz
akıl bir nefeslik ferah bulur da
y(k)azdığı şiirlere gömülen şairler gibi
kendi nefesimde boğulmam, gönlüme

[italik]kandığımdandır[/italik]

Düşenin dostu olmaz derler ya hani
bazen kendine bile dost olamamak böyle bir şey sanırım
ben en acı yakarı ateş bilirdim
oysa düşse bu içimdeki, bir iğne ucu kadar
yalnızlıktan kuruyan şehirleri yıkar yakar
söz cemre olur, bir damla düşer kalbe

fitili dilim,
adı nedir bilmem ama
bildiğim,
ezelden yazılı tek bir söze tutsak olmam
asırlardır

[italik]yandığım dandır[/italik]

10.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753184/adi-nedir-bilmem.html>

Ses/siz mululuklar...

hayat zaten bir oyun
kuralı böyle değildi benim bildiğim

yürek burkuldu bir acı hissettim taa en derinden
erken bitirdim getirdim sonunu
oyun içinde oyun olur mu ?
saklanan bulunmaz nede çıkar yerinden
ben artık oynamıyorum bu oyunu.

Biz mutluluğu çayır mevsimi
yağmur kokan toprağa gömmüşüz
şimdi yalnızlık kokarken içimiz dışımız
taşlar betonlar örülmüş mutluluğun üstüne

sabahları taze çörek kokardı annemin teri
babamın karşılık beklemeden tebessümleri
bide mütevazı soframız
çay bardağının boş tarafını güneş parıltıları doldururdu
şimdi,
denize küskün martı seslerinde arar olduk teselliyi

ne zaman kurak topraklar küsse
gökyüzü simsiyah keserdi
bizden önce o üzülürdü
yağmur meleği hiç unutmazdı bizi
tane tane damlalar süzülürdü
boyunu bükük yemyeşil başakların yüzünden
şimdi içimize akan pınarlar bile bitti kurudu

sevginin bir adı da sadakat di
eğer bulunsa sevgilinin tek bir saç teli
bir ömür boyu saklanırdı
bir ömür bağışlanırdı bir görüşe
güller açardı tek bir gülüşe
şimdi öylemi !
eve hırsız girmede diye sıkılanlar gibi
usananlar, bunalanlar ..

evimizin gölgesinde her sabah oturan ninem
daha merhaba bile demeden hikayeler anlatırdı
Adem'den Havva'dan
sessizlik en güzel onun sesiyle bozulurdu
şimdi,
onunla birlikte gömüldü sessiz mutluluklar.

12.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753660/ses-siz-mululuklar.html>

Tut elimden

tut elimden dedi
kaldırayım seni düştüğün yerden
dedi ben acılara alışığım
müptelasıyım üstelik
ya beğenmezsem durduğum yeri !

dedi acılar nefistendir
sen zaten çekmişsin cezayı
dedi hala vicdanım sızlıyor
sen genede bırak beni

affolunmak var dedi unuttunmu !
dedi affetmek Allah'a mahsustur ,
ya kul hakkı sen hiç görmedin mi !

durdu düşündü,
ya senin hakkın yok mu dedi !
var ama hakkını ödemedi hakki talep etmek olmaz dedi

peki ne yapacaksın diye sordu !
bekleyeceğim diye cevap verdi

meryem ana bile kütük sallamadan hurma düşmedi yere bilmez misin dedi !
bilirim dedi,
ya sen zindandaki Hz.Yusuf'u unuttun mu, dua ve sabır da birer eylemdir değil mi !

sonra kızdı sen korkuyorsun diye söylendi
korkunun yanında umut da var,
sadece korku olsa anlarım seni diye yanıt verdi

bir karınca kadar çaresiz bir korkaksın diye öfkeleni
hazreti Süleyman'nın hapsedti karınca dedi,
hani bir buğday tanesini 1 yıl yedi,

sen beni unutabilirsin ama Rabbim beni asla unutmaz demişti,
iŖte onun gibi diye ekledi.

anlaŖıldı ki bu hikaye bir müddet daha sürecekti.

14.08.2013 / Ahmed WAYES

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753905/tut-elimden.html>

O an

Karanlık tokat vurur şehre
uyanır birden yalnızlık
öyle bir çöker ki üstüme
sanki karanlık içinde karanlık

eli cebinde zaman, ıslık çalar rüzgarla beraber
dalına tutunmuş yaprağın
mezar başında içlenen çocuğun
yol gözleyen anaların
ağaçlarda ezik, kazılı harflerin
yüreği elinde aşıkların, tükendiğinden habersiz

özlemin gölgelerden perde çeker duvarlara
sensizliğin acısı, içimde yokluğunun sancısı
bilirim,
ses etsem yıkılacak oda üstüme

yağmayan yağmurları giyinmiş durur
sabahları gökyüzünde
sevda yolunda tek bir haram lokma yememiş
ellerim yokuş olur ettiğim dualara
boğazımda vuslatın kancası
bilirim,
ağlasam oda düşecek ne varsa onunla beraber
beyazdan artık siyaha çalan ateşlerin üstüne

ama hangisi diğerini yakar
işte onu bilemem sevgili

sevgili
sen gözlerindeki o hiç sönmeyen parıltıyla bir dilek tut
ısmarla sonra
hani dualarının o hep kabul olan yanıyla
bir tek ortak noktamız diye sevdiğim
bir de yıldız yıldız yüzünü çizdiğim, gökyüzüne
ben anlarım sevgili
gözünden düşen bir damla yaştır o an
yüreğim gibi, geçtiği yeri çizen bir yıldız kaydığında

yüzümü görmedin diye hiç üzülme
sesimi sadece şarkılarda duyuyorsun diye hiç
üzülen bir çocuk görürsen, merhaba de
sevinse ya da üzülse
bilki işte benim sesimdir o an
gözlerindeki o parıltı gibi sana baktığında

sevgili

buraya yağmur yağmıyor artık
sizin oralara yağarsa eğer
şemsiyeni almadan çık dışarı
üzerine düşen her damla hasretimdir
anlat beni yürürken
üşürken, özlemimi hasretini
arada şarkımızla
yürüyemediğimiz sahillere
yüreğine, kıyaya vuran dalgalara
eğer yağmurlar durmaz karışırsa gözyaşınla beraber
sende bil sevgili
yıkılsa bile ne varsa yukarıda üzerime
benim gözümünden de düşen bir damla yaştır o an.

17.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/754876/o-an.html>

Sen vardın...

Sen vardın,
Düşler satın alınırdı şiirlerden
Kırlangıçlar daha güzel yerlere göç etmek istemezdi
Çocuklar hep en eski misketi severdi
Sınıftaki sıraları değişmezdi
Şarkılar vardı hiç eskimeyen
Başka kasetlerden dinlemezdi sevdalılar

Bir de uğur böcekleri, parmaklarında gelinlik kızların
Kim bilir,
Kaç yangını söndüremeden akar giderdi sular
Ay ışığında göğsünde tılsımlı sırlar
Düşlerinde dizi kanasa çocukların
Yüreği sızlardı anaların

Merhamet bir dilencinin avucuna sığacak kadar büyüktü
Bir resim her şeyi anlatırdı
Değeri vardı anıların

Sen var oldun birden
Düşler yarım kaldı
Bir yanı şiir oldu, olmayan yanı hasret
Kırlangıçlar hiç göç etmedi
Bir tek göçmen kuşlar vurgun yedi
Kanatlarına takılı hayalleri
sevgiliye gider diye yazılan mektuplar gibi

Aşıklar hiç usanmadılar aynı şarkıları dinlemekten
Anaların yüreği daha bir yanar oldu
Tezkereyi gözlemekten

Gelinlik kızlar da büyüdü, dilekleri kabul oldu
Başkalarına ümit oldu uçan uğur böcekleri
Dilencilerin avuçları boş kaldı belki ama
Onun gibi sevdalılar da hiç usanmadılar beklemekten.

sen vardın
sen varmışsın gibi
sen varken
sen va.....

' Anladım benden önce bir sen varmış, şimdi senden sonra da bir sen varsın '

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755610/sen-varidin.html>

Hasret ...

Ah yar
Koca bir servettir içimdeki hasretin
Söyle ne zaman biter vuslata olan bu borcum
Ecel gelince verilen son nefesmidir bedeli
Dizlerime kadar yükselir gelir de ölüm
Zamansız gelen özlemin kadar bükmez belimi

Her parçam ayrı bir evrendeyken
Aşkın " Kün " emriyle birleşmiş zerrelerim
Göğsümde ateşten kor kelimeler yakar bedenimi
Yüreğim kemikten parmaklıklar ardındayken
Söyle ne zaman çözülür bu kördüğüm

Ölüm bu şehrin gece bekçisidir
Hasret yalnızlığın tanrıçası
Ne zaman başını kaldırmaya kalksa
Ya bir ân büker boynunu
Ya da bir ses iner tokat gibi yüzüne

Ben ölümler hep mezarda olurlar sanırdım
Ayrılığı okurken kitaplarda hiç duraksamazdım
Hele şiir yazmak imkânsızdı
Ne zaman ki şu bitmeyen hasretin içime sızdı
benim için de şair oldu derler be sevgili

Gecelere serpilmiş,
Dağılan zerrelerimi toplayıp çıkıyorum her sabah
Bir dost selamı teselli ediyor bazen
Mutlu olmak kolay olsa da bazı insanlara
Mutlu görünmek ince bir sanattır
Hele hele buralarda...

Ah Mekke hani nerde o sokakların!
Kim saklayacak şimdi,
Yokluğunda akıttığım gözyaşlarımı.

' Aşıkların gözünden düşen her damla bir incidir, ki seven insan çok çabuk incinir '

24.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756835/hasret.html>

Anı ...

Günaydın tavan
Bu kaçınıcı mevsimdir üzerime çığ gibi düşen
Göğsümde çamur gibi saplanan şu öksürük
Dağılır kalbimin duvarlarında
Eskimeyen anılar yine toz duman

Hiç değışmemişsin çalar saat
Hala inatçı
Söyle bu yalnızlığın kaçınıcı asrı
Tembellik zamanı geçeli çok oldu, bir iç çöküştür bu
Kemiklerim sızlıyor artık
Takvim yaprakları da değışmiş
Demek ki yaklaşıyor vaat

Hey gidi koca çınar
Yıkılmamışsın hala, güneş sana da gülüyor demek ki
Bu kaçınıcı aralıktır saçlarından dökülen
O yağmur kokusu,
Ama bu toprağın değıl
Yine pencereden üşüyen kalbime sızar

Hasretten çatlarken şakaklarımız
Ah tükenmeyen hasretim, söyle
Bu kaçınıcı sensizliktir canımdan sökülen,
Çıldırıtan bu sessizlik
Yokluğunun mateminde her sabah
Ayin gibi,
Yine sigaram bir de eskimeyen şarkımız

Sana şiirler yazardım hatırlarmısın
İçinde hüznü de sevincim kadar severdim
severdin, severdik
hatırlarmısın!
Bak şimdi kırık sandalyem dinliyor beni
Ama ben hala söz verdiğim gibi,
Hiç unutmadım seni

Şu öksürük dinince
Çalar saat durunca
Yağmur kokusu gidince
Şarkımız son bir kez daha çalıncaya kadar bekliyorum seni
Söyle sende bıraktığım yerde,
Hala ordamısın! .

25.08.20**

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/757113/ani.html>

Bugün Eylül'ün ilk günü ...

Şairler yazdıkları müddetçe yaşıyor hissederler
Bir yaprak düşünce sevinir rüzgâr, daha şiddetli eser
Kim bilir bu kaçınıcı döngüdür,
içinde sakladıklarını maziden dönüp yüzüme savurduğu
Yürek kâğıt kadar narindir, çaresiz kurşunları altında kelimelerin
Ne vuran sevinir, nede ölmedi diye bir kez daha kahrolan
Göz görmemiş, uçsuz bucaksız limanlar var gönlümün kıyılarında
Biraz öfke, hüzünden parlayan gözlerimin aydınlattığı, sadece
işte...

Adına yalnızlık derler...

Nasır tutmuş göz çukurlarıma kadar, kabuk değiştirir
Yeniden doğar yalnızlığım, [italik]bugün Eylül'ün ilk günü[/italik],
Ölü, öldüren sarıların dirildiği
Hiç yaşanmamış yeşillerin tükendiği
Bir de hiç yaşanmayacak siyahların
Dönüp her gece sarı lambalarına asılan, köhnemiş sokaklarında şehirlerin
Unutulmuş, içinde ölümü, kendine sarılıp yâr diye bekleyenler...
Ne fark eder,

Adına sadece Eylül derler...

Hiç bitmeyen bir ezgidir, rüzgârla pencerenin düeti
Kendimi sende bırakalı,
Bedenim içinde olsa da, bana Eylül kadar uzaklığını hatırlatır
Bazen insanın içi daha çok üşürmüş meğer...

Dirilirdim belki, şimdi gözyaşını silebilsem
Çatlasa şakaklarım hasretten
Öldüren bir cümle yazabilsem
Rüzgârı susturabilsem ıslığımla
Öfkem hüznümden daha çok parlarsa
Kulaklarımda hep çınlayan o sesle akşam namazı kılsam yine
Ya da annemin ninnisini dinleyebilsem kucagında
Ne bilsin yaşayanlar,

Ya(ş)zıyor işte sadece şiir derler...

01.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758796/bugun-eylul-un-ilk-gunu.html>

En güzel anım ...

Kırık hatıralar var puslu camlarda
Saklayamaz yüzümden döküleni aynalar
Pencereme konan yaprak,
Anlatamaz maziden kalanı, hıçkırarak o da düşer gider
Merhamet dilenirim alnımdaki yazgıdan
Cama yazdığım gibi yazılmaz adın

Düşmanına vur diyen tutsaklar gibi
Geceye sarılırim çaresizce
Sokaktaki ışıklar sönmesin
Yıldızlar kaybolmasın
Ürkek kuşlar uçup gitmesin diye dallarından

Kim bilir kaç cana umut saçıyordur yine güneş
Yakıp yıkarken bekleyenleri ardından
Durmaz kanar yaralarım
Belki de bu yüzdendir toprağa sarılmam

Derin bir uykuya dalmak isterim sonra
Yaşanmamışları akıtan gözlerin gelir hatırıma birden
Hıçkırıklarıdır dökülüp savrulan yaprakların sesi
Geçip bitmek bilmez bu ay
İşte bundandır Eylül'e darılmam

Bir bilsen ey sol yanım!
Kaç kurşun sakladım sen yokken göğsümün ortasında
Kaç deniz kurudu gözümde içime akan boşluktan
Koca dünyayı sırtlamaktan usanmadım, yorulmadım da
Bir tek yokluğun ağır geldi yine
Aklıma gelirken Eylül'de en güzel anım.

02.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759168/en-guzel-anim.html>

Hatıralar ...

Geçen her ân bir işkence bir zulüm
Sabır dokurum zamana umut biçilmez

Bir adı ayrılıktır bir adı ölüm
Sırttan keskin vuslat köprüsü geçilmez

Ayağıma takılır sabahlar geceden katran karası
Bir bekleyiş ki sanki kabirle mahşer arası
Ancak toprak örter dünyada kapanmaz yarası
Bu çaresiz derde bir devâ seçilmez

Düşümde bile görsem yollar ikiye ayrılır
Her şiir bir intihar, sonunda hep kalem kırılır
Işıklar söner yıldızlar dökülür, sanki gök yarılır
Karanlık dünyama bir ışık huzmesi saçılmaz

Ne yana dönsem karşımda o güler yüzün
Çocukluktan miras içimde büyüyen bu hüznün
"Duam'dasın" olsun ben ölürken yine son sözün
Bir ecelden bir de hayalinden kaçılmaz

Gece olur birden hatıralara emir verir
Savunmasız kalbimi tam ortasından vurur
Zaman durur, sanki göz pınarlarım kurur
Gitmek isterim semâya bir yol açılmaz.

05.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759897/hatiralar.html>

(z)illet

Eylül ayı bahanedir ruhu üşüyenlere
Nemli gözler her mevsim yaşanmamış soğuk düşler saklar
Bağ bozumu yanık kırmızı toprak kokusu tüter
Esaretin gölgesinde, zulüm denilen prangalar
Serin esen rüzgârın içindedir,
Yolunu şaşırılmış olsa da
Dağılıp soğuk betonlardan çarparken delik taşlara
Bedeni yenik düşüp yıkılan anılara
Ana ocağında eline son kez kınalar yakılanlara
Son arzusu mezarına çiçek dikilemeyenlere
Yakılan ağıtlar

Bir de sessiz sedasız kuytu bir köşede hıçkırıklar var
Kimseler görmeden bilmeden, hasreti umut diye
Damla damla süzenler ay ışığından
Yalvarırken Yaratana,
Söküp çıkarsın diye güneşi tekrar BATIDAN Doğuya

İkibin yıl önce başlamadı ki Tarih denilen bu illet
Bir karga leşini gömdüğünden beri
Geceler istirahat vazifesinden örtbas etme dönemine geçtiği gündür
Terkedilmiş şehirlere çöker gibi
İnsanlığın alınına yapıştı bu zillet

Şimdi İblisler toplanır mı dersin
İş çıkartmak için Atlas Okyanusunda
İftihar eder mi şu zamanda,
Benden yaratıldı Âdemoğlu diye kara toprak

Kuyudaki Yusuf'un ay ışığı bir daha,
Vurur mu şavkı suyuna
Bir mert çıkar da şu asırda,
Söver mi bombaları çocuklara ninni diye dinletenlerin soyuna
Hacerler bitip dizleri çözülmeden, fışkırır mı Zemzem
Kuruyan vicdanları yararak

Bir dua eden olsa yürekten
İsa'yı kötürüm adamın kör gözlerinden
Öptüren türden olmasın isterse
Musa'yı duayla yenen kâfiri dinleyen
Ters akan nehir tekrar dönüp ona uysa

Ebabiller yolunu şaşırmamıştır
Ya da Nemrudu öldüren topal sinek
Firavunun annesine yaptığı iyilik de o kadar değildir herhâlde
Nefis denilen bu illet hiç olmazsa
Sadece geceleri bir anlık uyusa.

08.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760616/z-illet.html>

Ben öldükten sonra

Buna benzer bir yalnızlık hatırlıyorum
Ruhum yapışmış,
Çakıl taşları batarken gölgeme
Bu defa ben onu takip ediyordum
Yüreğime saplanmış .....?.....'lardan mıdır bilmem
Ayağımdaki dikenleri sonradan fark etmem
Güneş de eriyordu, gözlerimde yanan
Mum gibi kızıl, karşıdaki tepeden
Sanırım ben öldükten soraydı

Gölgeme tutunan ruhumda uçup gitti yine
Bedenimin çoğu sudan olmasa
Oda çatlayıp düşerdi herhâlde, olduğu yere
Çaresizliğimi çöldeki seraba adres sormamdan anlıyorum şimdi

[italik]İLAHİ ![/italik]
Sonsuz kudretinle şu parıldayan yıldızları çaktın ya
Tahtasız çivisiz gökyüzüne
Tecelli eden sıfatlarının cilvesiyle içimiz(d)e
Küçücük bir ağaç bile dikemedik işte
Ya yolunu şaşırmamış bir bomba düştü
Çocukken ektiğimiz gönül bahçemize
Ya da sadakat fidanları vuruldu gövdelerinden
Vefa kılığındaki nişancılar tarafından

Kime sorsan
Herkes ya haklı, ya da çok pişman
Hırsızlar çocukları için
Katiller anlık nefislerine yenik düşmüşler
Gönül kıran ödü kopacağından habersiz
Allahsızlar da çok akıllılar zaten
Haksız olan biziz demek ki,
Ondandır,
Sızlayan vicdanımızı avutur dururuz
Şarkılarla, hatıralarla, şiirlerle..

[italik]Saat 8'i geçeli asırlar olmuş yine,
Galiba bu şiiri de bitirme vakti geldi.[/italik]

17.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763170/ben-oldukten-sonra.html>

Siy/ah Be/yaz

[italik] Hayat bir şehirden diğere yolculuğa benzer,
hiç yaşanmamışları terk edip, yaşanacakları ümid ederek ...[/italik]

Taşlar yağar efkârdan
Sûr'dan üflenen kalın bir sestir Elveda
Çığ düşerken üzerine
Göçük altında hayallerin
Kaçak bir umuda bağlıdır yaşam
Yığılır kan kokan mürekkepli sayfalara
Takati bir virgüle nokta koyamayan eller

Soğuk yüzlü sular,
Çatırdayan sessizlik gibi şakaklarda
Sol tarafı hep vurgun yiyen
Aralıkta ocak gibi tüter yara
Hele yaşamak!
Dört mevsimde şubat kadar kısa

Ki bazen ağlamak, hiç dönmeyecek olana sunulan vefa.

Çay üzerinde tüten duman kadar hafiftir
Kış ayında karın berraklığını anlatırken sobadaki çatırtılar
Çatıda birikmiş bir avuç suyun
Taşlara süzülen damlaları gibi saf ve narindir
Sevgiliye, sevilenlere denilen içten bir merhaba

Güz mevsimi bilmedik özlemler taşır tatlı bir ezgi
Güneşe dayanamayan buz gibi
Çözülür için dışın efkârın
Hele yaz mevsimi!
Ah yaşamak!
Bostanda cıvıldaayan kuşlar
Cennet kokan annelerin ayakları
Başını yaslarken
Firdevs'ten yemyeşil yastıklardan dizlerine...

Ki bazen ağlamak hibe edilen eşsiz bir umuttur, mutluluktur yaşayana...

Böyledir işte yaşam, Bazen siy/ah bazen Be/yaz.

21.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764358/siy-ah-be-yaz.html>

Yaşasam da artık ölmem birdaha

Beyaz bir düş, eskitemez zaman denen aynada kendini
Soğuk ve karanlık
Ezelde çizildi anlık ezberlenen bir satır yazı
Dünler hep yarının vebalini taşır
Aşınmış zoraki bir ayrılık
Nasıl da sığar ömür denen güne, deniz gibi bir damla sızı
Yıkanır her gün pas tutmuş yüzü
İç çekişinde ölmedi duvarları parçalanmış yürek
Bir nefes daha al da sızdırma acıları, doldur taşır

Ey vebalim!
Bilmezdim giderken yolların günah kadar omuzlarda ağırlığını
Kuruyan yapraklarında kokusu varmış
Denizler maviyi hep gökyüzünden alır sanırdım
Meğer hazırda da yollar yıkanmış
Bu yaşta gördüm ya yokluğun da varlığını
Yaşasam bile artık ölmem birdaha

[italik]-Sana hiç şiir yazamadım affet beni-[/italik]

Belki ölmeyi istediğim gün dindi içimin sesi
Görürken ateşten demirlerde dövülmenin dengini
Bastığın yerden alıp sakladığım kuru bir çiçek
Ya da saklayan okyanuslar denizler, gözlerinin rengini

Bilmedim!
Asıl beyazmış ateşin en kor hali
Gecelerde serin esen yapraklarda bir ezgi
Gündüzler yakarken gölgemi..

Ey gecem!
Ne olur bari sen esme bu kadar serin
Düşmanım ol celladım, en büyük korkum
Kırpiklerime kadar dondur beni
Yüreğime asılı kor benekler yetmezmiş gibi
Yıldızlarına söyle!
Bakmasınlar bana yukardan öyle
Dik ve derin

Biliyorum sen de benim gibi hep ordasın
Yüreğim yarısı parçalanmış, unutulmuş bir satır şiir gibi
Yokluğun sevenlere ilham olan uçup giden dizeler kadar acı olsa da
Varlığın annemin duası kadar kutsal
Dualarından eksik olmadığımdan eminim
Emin ol son nefesime kadar sende hep duamdasın.

23.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764952/yasasam-da-artik-olmem-birdaha.html>

Kalan düşlerimden

Kendimce bir dünyam vardı
Düşlerim en büyük zenginliğim
Servetim kırmızı felhan topraklar kadar
Zeytin ağaçlarını, papatyaları
Başak ve mısır tarlalarını
Ben dikmiş ben ekmişim sanki
Parmaklarımla çizirdim gökkuşağını

Bostanlarda fişkırان cennetten ırmaklar vardı
Şimdi ant içmiş anlatmaya
Yüreğimden dört vakit, yalancı mevsimlerden
Damla damla süzülen anılar

Güzelliğinden,
Bağ yapraklarının ardına saklarını utangaç üzüm salkımları
Masum görünürdü üzerinde, dikenini karnında bal vermeyen arılar

Kıraç topraklar, taşlarla dikenlerle süslenirdi
Kutsal mesleğin,
Yalancı çoban memurları güdermiş içinde koyunları kuzuları
O da güzeldi bir vakitler
Patikalar siyaha boyanmış
Gurbet ortasında hep sırtımdan vuralı
Bir ucu hasret, oltasında kancalar boğazıma varalı

Kızıl güneşin feryadıymış, kırlangıç çığlıkları
Oysa ne hoş ayrılması vardı bir zamanlar
Meğer ne çok acılar sa(k)planırmış ufukta, uzaklığı iki frekans arası

Acı denen bir gerçek varmış
Ölümün sessizliği kadar derin
Kısık bir hıçkırık, bir damla gözyaşıyla, gitti dünyamın yarısı
Kalan düşlerimden diğer yarısı yamalı.

28.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/766371/kalan-duslerimden.html>

Yalnızlık isteyince güzeldir, mecbur kalınca değil

Kanım dolaşırken damarlarımda
Kesik yaralarda kırılır akışı
Ondandır içimin durmadan sızlayışı
Gün batmadan söner gözerimin ferisi
Tarifsiz bir yorgunluk çöker sırtıma
Fayda vermez şehrin ışıkları kendi sokaklarına
Gündüzler yetmezmiş gibi
Ağlarla örülü gölgeme hapsolürüm yine bir sokak lambasının altında

Acı çekenler hep gökyüzüne bakar her nedense
Yak gözlerimin sönen kandillerini ey Süreyya yıldızı
'Mutluluk' denen şey çok mu uzaklarda
Kapısı olmayan evin önündeki çilingirler gibi
Tonlarca yükün altında
Vefa açmaz
Sadakat işe yaramaz
Paslanmış eskimiş dostlukların
Dişleri silinmiş sevginin
Nutuk atarken tek dünyası olanlar
Aldığı paranın üstünü onlarca kez sayanlara
Kula kul olanlar icat eder
Bir yolunu bulur açtırlar

Yukardan bakarken görünmez
Yazılanlarda kesik yaralar
Tökezler kırılır, kalbimdeki sızılar
Yüzümdeki çizgiler gibi sayfalarda
Ah bu senin eserindir – sende istemezdim eminim -
Gel gör halimi!
Çamuru sebzelerle süsleyenlere kaldım bu zamanda
Tembellikten zannederler
Saçlarımı çokluk parmaklarımla taramamı
Yatağımı derli toplu yapmayışımlı her sabah

Şu hep Ben diyen yok mu?
Belli ki aynada kendine çok bakar
Kendinden çok o'na,
Ağırlığını bilmediği değerleri bir dirhem kuruntuya satanlar inanır
Ah zordur yazdırmak,
Yazdırmak hele meleklerle mazlumun ahını
Kutsal perdeler çekilir önünden
Pamaklarını ellerini kestirir padişahların
İşte belki bu yüzden 'Yalnızlık' güzeldir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/768032/yalnizlik-isteyince-guzeldir-mecbur-kalininca-degil.html>

Gri

Ölüye saygı duyan katiller vardır
Ceketini cesedin üzerini örten
Açık kalan gözlerini kapatan
Kanı dışarı akan yaralara
Merhametidir rüzgârın dokunuşu
Açık kalan kapıdan pencereden çok
Hiç kapanmayan yaralara çarpar

Her zerresi ki geçmişten bir tınının
Binlerce notası gibi, sıvanır yıldızlar gibi beynin tavanına,
Her dilde farklı yazılır
Her dilde de farklı algılanır
Bir tek düşen yapraklardır aynı dili konuşan

Bir varlık ki nasıl hem merhametli
Hem de katil olabilir!
Bunu ancak özgürlüğü esaret
Kalabalığı yalnızlık bilenler anlar
Hep geçmişe takılı kalmak da bir zülümdür
Geçmiş olmayanın da geleceği olmaz
" Fizikçiler " bunu anlamaz
Çünkü onlara göre zaman uzar kısalır, en fazla durur
Ama asla geçmişe akmaz

Güneş her akşam karanlığı sıvazlar ufukta
Göktür alnından vurulan
Ayaklarına kadar yarılan
Hasta yatağında okunan dualar gibi
Beyaz kızıla küser
Adı üstünde, her teselli koca bir yalan
Bekleyenlere gri bir renk görünür
Sonsuz acıların ebedi huzura kesilen bileti

Öyle ya,
Sonsuzlukla aldatır dünya geride kalanları
Oysa ebettir asıl varılan.

07/10/2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/768814/gri.html>

Yolculuk

Hayallerimle inşa ettiğim şehirden
Yüreğim gibi virane yıkık dökük
Hiç yaşanmamış ve yaşanmayacakları,
Üzerine ağlayan bulutların yağmurları
İçime akıttığım gözyaşları gibi
Dolup taşanlar
Birkaç damla özetidir geride kalanların
Elimde dert ortağım kâğıtla kalem
Terk ediyorum

Yollar uzayıp gider
Yazarım üzerine efkârdan
Kanayan duygularıma yetmeyen kara sayfalar gibi
Ufuktaki yanıp sönen ışıklar
Aklımda ve gönlümde yaktığım yas muımları
Ne çok inanmışım oysa
Bir tek İbrahimler imtihan olur sanırdım
Hak yolunda kurban edilen İsmailler gibi
Bir gönlü kırmak Kâbe'yi yıkmaktan da beter diye işitmişim
Ölü bir insana kurşun sıkıp
Ardından beddua eden de gördük fani dünyada

Yazılanlar hep yarım
Kalemde kâğıda süzülür düşer
Yazılamayanlar doldurur uçurum gibi boşlukları
Taşar birkaç damla gözyaşı
Canı olsa Nil nehrine kafa tutacak güçte
Aslında dili olsa belki de Fırat'ın yaşında

Gömüleceğim yeri bir bilsem
Hiç terk etmeyecek o vefalı yâri
Göçüp gittikten sonra bile
Sarıp kucaklayan bedenimi
Bir avuç alsam elime
Gözyaşlarımla sulasam
Asırlardır yağmur yağmıyordur
Birkaç dikili çiçek olsa üstünde, belki
Ya da gökyüzü üzülse canım annem gibi
Tamda yaşamaya tutundum derken
Mutlu olmayı denerken bile
Canım boğazıma geldiğinde
Azda olsa dinerdi sızılarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770135/yolculuk.html>

Renkler ve desenler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771200/renkler-ve-desenler.html>

Geçmişten inciler

Yazılmamış şiirler
Bomboş satırlar
Kaderin fermanı gibi bekler yazılmayı
Terkedilmiş şehirler
Şairler hatırlar
Kefeni olmayan dilenciler gibi
Hatıradan mezarlar bekler kazılmayı

Hangi sokakta unuttum bilmiyorum
Kalbimin atışını
Bir gün batımı, aklımda hep o sarı güller
Yalandan dili kanayan masallar
Gerçekler, kırlangıçların yüzdüğü
O turuncu denizler

Daha kaç mevsim eskitir!?
Kaç kere yama yapar!?
11'lerce parçalanmış yırtıkları
Hatırladım,
İşte budur
Yüreğim gibi her sene hep aynı döngü
Yağmurların tutturamadığı dikişler
Paramparça, birkaç sözyaşından izler

Eyvah!
Pusu kurmuş göz bebeklerde
Yine geçmişten inciler
Kıyamet yıkar ancak
Dağ gibi çakılı ovalarda
Yüksekten, akan berrak nehirleri izler.

19.10.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771581/gecmisten-inciler.html>

Doğum günün kutlu olsun

Doğum günün kutlu olsun yalnızlığım

Bir gün daha geçti
İçime akıttığım en acı gözyaşı(n)mdasın
Tutduğum dalların kırılma mevsiminde
Buruk vedaların özlem kırıntıları
İçimde geçmeyen baharların sararan yaprakları
Üşüyen ekimden hazana çiçekler
Yüzümde solgun

Tanımadın,
Bu kim diye sordun
Sakalıma dökülen kar tanelerinden
Yüzümdeki kış aylarının habercisi

Oysa bu renk sadece kefende hüzüdü
Hiç bitmeyecek sandığımız yolun
O en son durağında

Tenimi okşayan rüzgârın melodisi
Kulaklarımda,
Kırılgan ruhumda yankılanan
Annemin duası
Yürdüğüm kaldırımlara yetmedi
Çizdiğim hayallerim
Anladım, hepsi cennetten esen mutluluğun cilvesi

Belki bu yüzden bugün de yorgunum

Anladım senin adın hüznün
Senin adın yalnızlık
Benimle, hep yalnızlığım dediğim
Ama hiç bana ait olmayan
Demıştim ya hani eskiden, - anlaşılın
Ayrılığı en iyi yazan çıkmamış daha
Fırsat bulursa çocuklar,
Kavuşuruz belki birinin dudağına
Bir yıldız kaydığında.

20.10.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771957/dogum-gunun-kutlu-olsun.html>

Gel deseysin

Hangimiz acıları yazmak ister ki
Gerçeklerin desenli cümlelerle savaşında
Topal kalan süslü tümceler
Oysa biz sevdiğimizle bir sıcak çorba içtiğimizde mutlu olanlardanız
Belki acizliğimizden, belki bilmediğimizden
Tutsak olduğumuz bu kısır döngüde
Günlerin 24'e, haftaların 7'ye bölündüğü de yalan
Acı diye sarıldığımız aslında sabır denen ibadettir
Ekime sorsan mesela bana en uzak Eylül der
Kasımın bulanık belirsizliğinde
Hayat sadece ömür denen koca bir hayalden ibarettir

Bir ömrü feda etmek öyle o kadar kolay değil
Görmek için insanların
Canını bile vereceği terkedilmiş bir şehir
Evi, arabası, maaşı
Yükü hafif sanırdı görenler
Oysa heybede binlerce süslü hayaller

Kutsal olan nerdeyse hiçbir yer kalmamıştı dua edilmedik
Ravzası, kâbesi, Arafatı, Medinesi
Eksik kalan tek Nur dağıydı belki
Aşk içten o kadar kutsalmış ki
O da beni görmeden şiirlerde yazıldı
Hatta ve hatta yazılacaklar kalbe sızar önceden hissedilirdi

Rabbim dedim ben dayanamam
Olmayacak bir şeyin peşinden koşturma beni
Dua dedim ibadet dedim
Hiçbir şeye bu kadar inanmamıştım
Şimdi hangi dua sarar yaralarımı?
Hangi şiir teselli verir bu sancularıma?

Sebebini hiç bilmediğim bir inat uğruna
Dünyam yıkıldı, hayallerim altında ezildim
Oysa gel desen
Bir gel deseysin

ALLAHIMA KİTABIMA

Binlerce kilometreyi yaya bile yürümez miydim?
Feda etmez miydim bir kere görmek için ömrümü?
Şimdi mutlu ol!
Dayanabildiği yere kadar sızlasın dursun yüreğim.

25.10.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773429/gel-deseydin.html>

İlk, ve son

Çatl原因an taşlardan kırılan sular
Çatl原因an taşlar, kırıl原因an sular
Çatlamış taşlar, kırılan sular

Kazılan toprakta, mor menekşeler
Kazılı toprak ve mor menekşeler
Kazıldı toprak, morardı menekşeler

Kar altında gün ışığı
Kar Altın'da gün ışığı
Kar Altın, ve gün ışığı
Kar aldın gün,
Kar altında son ışığı

Ağlamaklı açan güller
Ağlamaklı, açan güller
Ağlamalı açan güller,
Çün ağlamalı açan güller

Yenen buğday başakları, ve ilk Cu'ma
Yenen başkaları ve Cu'ma
Yenilen başkalarında son Cu'ma

Ben nefisle desenli
Ben'de nefes senli
"Bende" de "senli"
Ben'de Sen
BeSen
Sen

Çıldır原因an sessizlik, patlamalı
O çıldır原因an sessizlik patlamalı
Çıldır原因an sessizlik yine
Kalem çizildi kafiye bozuldu

Son mehdi insanın kabir
Bozar sananın ahdini kibir
Senin sanatın hepsi Ya Kebir
Evveli, Ahiri

Bir
Bir
Bir.

.....
"Mehd" = "Beşik"

26.10.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773726/ilk-ve-son.html>

En büyük korkum

Belkide az sevmeyi beceremediğimizden
Unuttuk büyümeyi
Cam kokulu yaralardan
Şarkılarla tokat vururken hayat
Hasretten ellerimizi bomboş ceplerimize attığımızda
Şahittir ısıklarımız
Yine de ısındı diye sevinirdik

Sevinirdik
Cebrail'in toprağı kanadıyla yaran rahmetinde
Kurban edileceğini bile bile
Usanmadan
Koşarken sabırla
Cefayla, Sevda tepelerinin arasında
Aşkı yine de umutla
Yudum yudum içmeyi beklerdik

Kurban edildik
Yer kalmamışken kalp yüzünde
Yara parçalarından yaralara
Bir yara da sen AÇMA! Pahasına
Ölüm – bir teselli gibi – olsa da ucunda
Hiç açılmayan kalp anahtarlarını serdik ayak ucuna

Bilirdim
Kafiyelerle gizlediğim
Parmak uçlarından damlayan kanların
Boş satırların kestiğı
Kesişirken damla damla hüzünlerimiz
Hep çuvallayıp yarım kalan şiirlerin
Ezelden en acılı kader yazısını

Ve

Faniliğı,
Acizliğinden
Gözyaşlarını silmeye mecalin olmadığından
Sığınırken dualarıma
Tek yapabildiğim yaralarımı yaralarına sarıp
Rahmana sığınmaktı
Beni kahreden
Yazamadığım şiirlerden kanayan parmaklarımla
Yalan Dünyanın
Tek gerçek cennete kapı bildiğim
Gözlerine uzatamamamdı

Anladım
İçinden gelen
Sebebi belirsiz daldığım hüzünlerden
İç çekip yazdığım şiirlerin

Çat kapı gelip sorduğumda
Kimsenin geçmediği eşiğin önünden
Ben hep buradaydım diyen
En büyük korkumdu
Kendi yazdığım şiirlerin içine gömülmek

27.10.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774008/en-buyuk-korkum.html>

Şiir yazmayacaktım bugün

Bugün güçlü olmak istedim
Hani şu kırılması ömrüm
Ruhuma sadece
Elbise diye giyindiğim bedenim
Hiç talip olmadığım
Hep buruk gözlerle baktığım
Yaşayanları oynamak istedim

Burun kemiklerim sızlamayacak
Yüreğim sanki kör bıçakla kesilmeyecek
Gün içinde çay içerken,
Sadece işim aklımda olacaktı
Tutsağı olduğum anılara
Yenik düşmeyecekti bedenim
Annemi özlemeyecektim..

Yüreğim taşmayacak, gözlerim dolmayacaktı
Acımasız insanları oynayıp
Şiir yazmayacaktım bugün
Hiçbir zaman kendimi ait hissetmediğim
Boş Dünyanın,
"Boşver"ini görmek istedim

"Canın cehenneme" desen yetmez inan
Hele zaten ölü birine
"İnşAllah ölürsün" hiç
Azda olsa başarılıydım belki
Hani deseydın;

[italik]"Ben çok mutluyum,
Zaten seni hiç sevmedim ki." [/italik]

31.10.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775172/siir-yazmayacaktim-bugun.html>

Alın Yazım

Alın yazım!
Gönül hazinemın tek sahibesi
Üşüyen yalnızlığımın ipekten elbisesi
Doğarken ezanla,
Kaderin ezelden kulağımda fısıldanan sesi

Belki,
Belki şimdi bana çok uzaktasın
Belki de bilmeden hep yanımda
Hep acıyan sol yanımda diğer yarısı
Duymaz mısın inleyen gönlümün sesini
Çocukluktan miras gönlümün kanayan yarası
Sen ki,
Huriler gibi, sanki Arş'tan düşen rahmet damlası

Bilir misin?
Sen yokken ne ummanlar aştım
Ne sessizliklerle yırttım gecenin rüzgârlarında çığlıklarını
Kaç üstü kapalı camdan hayaller battı da
Denizler usandı efkârımı dinlemekten
İçimdeki sabır taşlarından
Dağlar aşındı küçüldü yolunu beklemekten
Kaç şehir eskittim yokluğunda
Mateminde dağılan şiiirlerden

Sen yokken,
Afrika'da savunmasız aç çocuklar gibi
Yaralı yüreğime akbabalar üşüştü
Bilmeden andığım adın bugün de
Cemre olup yüreğim gibi şiire düştü
Ne zaman adın geçse bir ayette
El açıp yalvardım yaratana
Bırakma beni tek başıma

Alın yazım!
Ben sıradan bir faniyim
Bak ilk peygamber kavuştu
Züleyha sevdiğine
Doğarken suya bırakılan Resul annesine
Gözüne aklar düşen Elçi gömleğin sahibine
Rahmanın huzurunda,
Meleklerin şahitliğinde
Ne zaman kavuşuruz
Allah aşkına.

07.11.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777201/alin-yazim.html>

Kavgam

Mavi vicdan delinmiş
Zaten hep uzaklarda yalnız erir saflık
Artık tütmeyen bacalardan
Leylekler göçmüş
Kanatlarından,
Pencereye vuran ayrılık türküsü
Aldatır yıllar
Yollar aşınır gidip gelenlerden
Karıncalar yuvasında,
Dönmeyeceklere toprağın açlık dürtüsü

Mesaiye kalmaz güneş
Sayılı tükenen tonlarca zerreler
Yalancı ışıklara kelebeklerin intiharı
Benim güneşim kendi içimdedir

Ya sen yürek sızım
Kanımın eritemediği yaramdaki tuzum
Daha doğmadan kesilse de hayat bağın
Satırlarda yaşatırım seni
Aralıktan çalma buruk tebessümün
En uzak mevsimlerden kalma hüznün
Her zaman şiirlerin içindedir

Dünlerin intikamı saklı yarınlarda
Bozuk paradan saatler
Sokaklarda riyakâr abi sesleri
Satın alınan bozuk saadetler
Asık yüzlerden gülünç aynalar
Aynalar yalan söylemez
Benim gülüşüm kendi içimdedir

So(m)n değil bu
Hep saman ALTINDAN vaatler
Mürekkep devri
Masa üzerinde kılıncıdan kalemler
Çoğu kavgasını başkasıyla zanneder
Benim kavgam kendi içimdedir.

[italik]\ Ne gariptir insanoğlu, hep ' Ne gariptir insanoğlu ' der ve kendi nefsinin unuttur.//[/italik]

((Değerli seçici kurula şükranlarımı sunuyorum ...))

10.11.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778173/kavgam.html>

Nisan kokulu damlalar

Sadakatın şefkatli tokadı gibi yalnızlık
Gözü sürmeli mutluluktan uzak
Taş atmadan bulandırmadan
Su rengi berraklık

Sabır taşlarında dövülürken umudum
Vuslatın keharet vaktinde esaretim
Yönünü şaşırılmış gözlerimden süzülen
Buzdan prangalar takılır ayaklarıma
Diz boyu,
Diz boyu saplandığım kaldırımlar

Gün karanlığı giyinirken
Ektiği rüzgarların akşam sancısında
Kuşların kanadına takılır özgürlüğüm birden
Anlamaz kimse,
Kimsenin bilmediği dilde konuşurum
Birşeyler anlatır sanki hiç bilmediğim
Gelecek mi geçmişten!
Geçmek mi gelecekten!

Ah işte belki bu yüzden
Akşamdan devralırken gece sancıları
Satır satır çıkar acısı
Yarına ertelenen dünden
Dizlerim gibi çatırdayan kelimelerden
Şakaklarımı hissetmediğim
İçimdeki siyah yangından
Sigaramın son dumanında
Küllenen efkarımdan

Kirpiklerinde bıraktım şehirler gibi
Öpmeye kıyamadığım yaraların(m)da
Yılların sancısı
Ah bitmez, bitmez takıldığım
bu Kasımda,
Aralıkların Ekimi köşe başları

Yorgunum, üşüyorum
Bugün de, kaçırdığım
Hasat mevsiminden
Bulutların matemli ziyaretinde
Boş ellerime dökülen,
Nisan kokulu teselli damlalarından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781229/nisan-kokulu-damlalar.html>

Yalnız seninle, ...

Yarım kalan eski bir şiiri
Tamamlamaktı niyetim bu akşam
Belki bir dilenci bu Kasımda
Boş satırlarında ısıtıyordur ellerini
Ya da bir yaralı bulmuştur kendini
Geçmişinden dökülürken
Sararmış yapraklar hatıra sayfalarına

Öksüz bir çocuğun
Saçlarındaki parmaklar
Ne kadar sarabilirse yaralı yüreğini
Ancak o kadar ıslanır,
Buruşmuş unutulmuş yüreğim gibi
Bomboş satırlar

Sevdiğim!
Kırma beni
Seni hiç görmesem de, duymasam da sesini
Bil ki hep seninleyim
İçimdeki öksüz yanım daha büyümedi
Evsiz bir dilenciye ısıtacak kadar da cesur değilim
Üstelik Aralık'ta pusu kurmuş
Daha gelmedi
Gözlerimi kaybettiğim yollarda bırakmışken
Düşlerimde bile bulamıyorum seni

Nefesim şimdi bir tek ellerimi ısıtacak kadar

Sen bakma ayrılıktan şikâyet ettiğime

Sevdiğim!
Mecalim yok inan
Bunca birikmiş yorgunluklarla
Bir Merhaba desen, o da kesilir belki
Düşerim, yoldaş olurum savrulup kırılan yapraklara

Bu Aralıklar da biter bir gün
Şiirler düğüm düğüm
Savrulup uçan boş satırlara ısmarlarım selamımı
Sevip kavuşanlar tamamlar
Benden geri kalanını
Ama öksüzlerin bir yanı hep yarım kalır
Evsizler ellerini ısıtamaz
Belki göçerim o gün
YALNIZ seninle, ama hep sensiz
Bulursan mezar taşımı
Duâ'dan sonra
Okur tamamlarsın sana yazdığım şiirleri.

23.11.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781775/yalniz-seninle.html>

Ömür

Hayat bir akıntıya benzer
Sürükler seni bir adaya düşersin
Çalı çırpıdan yaptığın
Kayığı küreği alırsın eline
Sonra birden
O koca deniz hemen kurur
Verdiğin emeğe mi yanarsın
Yoksa kuruyan denize mi?
Şaşarsın..

Gecenin alaca karanlığında
Kibrit sesi, kahve kokusu
Buğusunda gezdiğin
Kaldırımların tortusu
Şehir lambalarından
Umutlar yanar söner
Sigaradan önce diner
İçinde çağlayan kıvılcımlar
Karanlık ölü denizlere atarsın kendini
Deri/nde
Seninle ölmeyen acıların korkusu
Şarkıda,
" Nereye sevgili haber vermeden "
Deyip yangına şiirle gider
Sessizliği kahveyle yudumlar
Dolup taşarsın

Anlayamazsın,
Herşeyi nasıl sığdırırlar bir Hoşçakala
Dualarda bulunduğu
Kabe yolları, Medine sokakları
Gelir aklına,
Koca bir deniz düğümlenir kalır
O anda,
Ne ummanlar aşarsın

Eskimeyen,
Anne elinin değdiği
Duaları yüzüne sürer asarsın
Düşlerinde bulmak istersin
Kendini,
Yıldızların arkasına saklananları
Küçük bir tebessüm özetler
Onlardan geri kalanları
Bilirsin,
Koca dediğimiz ömrün
Yıldızları sayamayacak kadar kısa olduğunu

En kalın kumaşlar bile ısıtamaz seni
Yıldızları yorgan yapıp
Hep onlarla yaşarsın

28.11.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783286/omur.html>

An/sızın

Sevdiğim!
Çok uzaklardan yazmıyorum inan
Hani gemiler gider
Limanlar dalgalarla boğuşur ya
Martılar ekmek kııntısı arar
Hasret dolu bir parça öfke düşer suya
Kurumuş sessizliği yakar
Adı değişir göç eden şehirlerin
Güneşin battığı yere uzar tüm yollar
Tel tel savrulan saçlarına asarım
Ezberlediğim şiirleri

Kimliğini kaybetmiş ne varsa geriye kalan
Bir sokak numarası gibi
Seker durur duvarlarda geceleri

Bilmeden üzerine An/sızın çöken
Hüzünlerden çıkar gelirim
Her gece pencereden içeri
Söz yaşlarıyla örterim çürüyen yalnızlığımı
Şiir olur kar gibi yağarsın karanlığa
öpemediğim,
Kanayan parmak uçlarında atar yüreğim

Nerden bileceksin!
Sevdiğim!
Bastığın yerlerde hep sol(uy)up yeşerdiğimi
Demlediğin çayda yurdumun kokusunu
Taraklarına ASILI mahkûm hayallerimi
Kurdelerde dikili Vatanımın bayrağını
Gözyaşlarında yıkanan cenazemi... !

Tutukluğumu!
Tutkunluğumu!
Tutsaklığımı!
Dalına ASILI bir su damlası gibi
Emanet bilip emanet diye verdiğim yüreğim gibi
Üşüsen donarım,
Rüzgâr merhametiyle bile dokunsa
Düşer senden önce ben kanarım
Güneş öpse saçlarından
Toprağa karışır, buhar olur yanarım

Şimdi bende,
Ve her Zaman
Dalgaların savaşından
Kuruyan sessizliği yakıp geldim

Bir tutam umut peşinde
Adı değişen şehirlerde
Tel tel saçlarına asılı şiirlerde
Uzayıp giden yolların sonunda
Güneşin battığı yerdeyim.

10.12.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786566/an-sizin.html>

Bekle

Nice uzun yollardan geçtim
Karlı tepelerin ılgıt ılgıt eteklerinde
Deli rüzgârlara kafa tutan
Kuru bir yaprak misali
İçimde düşen dünyamın en güzel masalı
Kanayan gözlerimde çağlayan nehirlerin
Masmavi selamı

Yorgun geceler biriktirdim koynumda
Kırlangıç sesleri çınlatır kulaklarımı
Ashab-ı Kehf gibi
Uzun bir uykudan uyanırım
Yanık buğdayların anası
Buz tutmuş çiğ tanelerinin
Göğe süzülen dumanlı bacaların
Aşılmaz sisli tepelerin çocuğu Nisan merhaba

Heybemde bitmeyen sevdam
Gözleri görmeyen gurbetin esaretinde,
Boğazıma dolanan kördüğüm
Çatlayan ayaklarım, anamdan emdiğim sabırla
Ağır ağır yolları yürürüm
Bugünüm yarınım hep dünüm

Hani nerede o nazlı papatyalar
Saçlarına gelinciklerden taç yapmış başaklar
Kırlangıç seslerinden ürküp kaçan bulutlar
Zeytin dalları, kırmızı topraklarda yemyeşil bağlar
Yetişemez arkamda kötürüm ölüm

Yas tutma sevdiğim
Şehadettir her sevdadan kalan ayrılıklar
Sabırla dokuduğun yollardan
Dualarla okuduğun yıllardan
Belki yine bir yaz sabahı
Belki de hazin bir kış akşamı
Çıkar gelirim, bekle sevdiğim..

[italik]Değerli seçki kuruluna sonsuz şükranlarımı sunuyorum.[/italik]

07.04.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/818556/bekle.html>

Nisan

Pencere eşiğine sığınır anılar
Gözlerimde birikir geçmişim
Tarifi vardır artık acıların
Beyaz teller arkasında gençliğim

Nicedir kaybetmişim kendimi, hiç sorma!
Bir umuttur ki bu yanımdan geçen
Vuslata dair,
Köhnemiş bir zaman köprüsünde sallantılı
Her zaman geç saatleri seçerim
Dümen çevirir hiç şaşırılmaz rotası
Korunmak için sakladığım silahla vururum kendimi
Bir mevsimdir ki belli belirsiz
Nisandır ortası
Dirilirim!
Dört mevsimin üçünde solan çiçekler gibi

Tek vasiyetimdir
Bana senden kalan bu sensizlik
Nağmesiz çalar şarkımız
Anlamını yitirir tüm sözcükler,
Buslu camlar konuşur başucumda
Gecenin dilinde sağır eden sessizlik

Bulutlar tok
Oysa özlemi olmuştur her zaman dağların
Yetişemez,
Yaslanınca toprak çeker hep bizi
Nedense
Yağmuru değil toprak kokusunu özlerim en çok

Ve geçmişi sararım geriye
Bir karıncanın yağmur telaşı
Güneşin ışıltıları öper güvercin kanatlarını
Duyduğum en güzel nâmenin sesi
Dalında nâzenin bir elma
Gece yanar kızıl ırmak gibi şafakta
Hatırladığım en eski Nisan'dır bu.

17.01.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988434/nisan.html>

Son Arzum

[italik]Mesele derin
İlahi bir Aşkla sevdim seni
Güzelliğin Cemal'in tecellisi

Papatyadan ellerin
Giyinince mor menekşeden elbiseni
Anladım bu ayrılık, Cennetin cilvesi[/italik]

İlk gördüğümde seni
Güneşte yağan kar tanesi gibiydim
Hep seni düşünen, hep sana düşen
Dokun(a)madan eriyen

Günahsız bebek gibi yürüdüm sana
Nazlı bir çocuk edasıyla niyaz etmişim seni
Benliğimi kavuran tüm günahlara rağmen
Şiirlerde yazılan o masumiyet hep içimdeydi
Yıllarca acıttığım sensizliğime
Keffaretimdi Selamım
Evrenimdeki en büyük acı oldu Merhaba deyişin
Çünkü rüzgâr habersiz eser
Kırıp döktüğünden

Etrafında döndüm kaç kere
Cefa ve keder yokuşlarında koşuşturdum hep
Susuz çocuğuna Anne telaşıyla
Vefa yollarında, engellere attığım taşlardan öfkemle
Ama susuz kalan bendim, kurban edilen de

Çocukken büyüyeceksin dediklerinde
Üzülürmüşüm hep
Kovulurken o gün, gül bahçesi yemyeşil ırmaklardan
Yasaklı bitkilerde aradım teselliyi
İlk közünde, dumanı içime çektiğimde anladım büyüdüğümü
Mutluluklara baktığım gözleri kör eden

Şimdi neredesin
Kiminlesin bilmiyorum
Herkes sevdiğine süslü gazeller yazarken
Bir avuç cümleye sığdırmak istedim seni
Boğazıma düğümlenen kelimeleri buruşturdum attım
Hiç ama hiç seni yazamadım diye
Şunu bil ki,
Mutluluğun mutluluğumdur
Üzüntün, belki de toprak oluşum
Solduğun her yer fezam, bastığın yerler arzım
Nasip olurda biterse bu günahlarım,
Yine Cennettedir O en son arzum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989180/son-arzum.html>

O Vakit

En çok da bu zamanları severim
Hani çocukların iftarı beklerken
Seksek oynadıkları zamanı

Yarası kabuk bağlamış toprağın
Islanmadan yumuşadığı vakit

O vakit uçsuz bucaksız gölgeler küçülür
Gözü kamaştırmayan,
Yer aynasında görür kendini kerpiçten duvarlar
Ellerinde çay bardakları göz kırparken pırıltıdan damlalara
Sabahın seherinde Komşuların uğrak yerleri

Kedilerin serçe yavrularından
Dizlerini kanatan yaramazların
Omuz omuza yürüdükleri
Güz görümlüğü almış nazlı tarlaların sahibinden
Herkesin birbirinden hal hatır sorduğu vakit

Sılayı bekleyen elleri çörek kokulu anaların
Tozlu ocaklarını ilk açtığı gün
Aniden gelen kırlangıçların sesinden kulakları çınlayıp
Büzülüp etrafında toplanan gökyüzünden
Pullu mektuplardan kokusu hiç gitmeyen
Acısı ıslanmış toprak yarası kadar taze aşıkların
Herkesin birbirinden haber aldığı vakit

İşte o zaman
Her ama her yaşımda hep o ân'a dönerim
Hani nasıl desem
Hep o seni ilk gördüğüm vakit gibi
Herkesin bir senden gördüğü vakit gibi
Ananın asker oğlunu
Babanın gelin kızını
Kurak toprakların
Dereden gelen ırmak boyunu
Sürüden kaybettiği çobanın kınalı koyunu

Herkesin içinden kopup gideni
Bulmasa da, bir yerlerde gördüğü ân'a.

01.02.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992858/o-vakit.html>

Ora/lı

Karanlığı doğurur Güneş Batıda
Kan kırmızıdır şafağın gözyaşları
Sol yanı ters akan nehrin isyanı
Etrafında saf saf kelebekler karıncalar
Ovaları dağları aşarken
Saftır kendini bildiği yerde tek kalanlar

((“Allahsızın sığınağı yorgan”))
Yalnızların sigara dumanı
Hatta dilencinin tenekeden şöminesi
Üşüyen yürek isteyemez/ken delik deşik yorganı
Gerisi şefkatle saran toprağın vicdanı

Mağaradan cehaletlerde
Dişi kanlı yarasalar uçuşur küflü beyinlerde
Ellerde insanlığın en büyük yarası
Dillerde sözde Allah'u Ekber nidalarıyla
Merhamet müebbet giyer
Önyargıdan kepenkler arkasında

Misket tutan minik elleri vurur
Misket kokulu, buğuzdan kabarmış eller
Gökten tonlarca demir yığını atınca başına
Ölmez zannedip
Birde demirin patlayanını icat ettiler
Yetmedi beş kıtanın sana ihtirası da
Haberleri olsa onlar bile gelirdi belki UFO'larıyla

Adı aynı iki köyün yakası
Bir horoz öter seher vakti
Karanlık ellerin çizdiği sınırdaki
Bir yanı kahvaltıya uyanır
Diğer yanı gözleri kamaştıran karanlığa
O yandayken,
Göğsünde ecdadının sancağıyla “ Casus/tun”
Şimdi bu yandasın ama hala “Oralı”
Bazı kimselerin hiç Oralı olmadığı yerde...

11.02.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995723/ora-li.html>

Hepsi

Sen gelince konuşmıycam
Koltuklar anlatsın seni
Her sabah odaya güneş girsin diye
Hiç açılmayan pencere min perdeleri
Kapının eşliğindeki aç kediler
Hep kilitle açılmaktan usanan kapımız
Ve ötmeyi unutan zil kutusu

Yüzmeyi bilmeyen acemi gibi
Tek başına çırpınan kalbim
Bulaşıkları özleyen
Tertemiz tavadan kaşıktan tut da
Yanında desenli eşar b bekleyen siyah atkıma
Açık renkli küçük şemsiyesini gözleyen
Koyu renkte mat şemsiyeme kadar

Gül rengi Cecelinin şarkısı
Sanki TEK biz eksikmişiz gibi
Abartısızca yazılıp
Kimselere okunmadan buruştulup atılan
Boram boram liseli kokan şiirler

Kimsenin dumanı boğdu beni
Kül tablasında art arda yokluğunda intihar eden
Yeter artık içme demediği
Ezik bükük sigara izmaritleri

Az göğsü kabarıncı
Hantallaşıp yorulan cüzdanim
Paçasına ya da yakasına leke bulaşınca
Soluğu kuru temizlemede alan elbiselerim
Üzerinde uzun teli olmayan yuvarlak tarağım
Onlar anlatsın

Hepsi

Ama H E P S İ

[italik]Çok özledik seni.[/italik]

16,02,2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997019/hepsi.html>

Gelecekte gemiŒe

Çok değerli hocalarım stadlarım abilerim ablalarım kardeŒlerim buraya seneler önce birŒeyler karalamak adına girdiğimde kimseye yorum bile yapmaya utanırdım gelip o acemice yazdığım satırları kimse okumasın diye nice güzellikler gördüm sayenizde, bazı satırlarıma ilham olan Œiirler, hayatımdan kesitler ve hiç unutmayacağım eŒsiz dizeler gördüm, kimseyle konuŒmasan bile gönül dilinden tanıdım inanın herkesi tabiri caizse edebiyatta burada emeklemeye baŒladım, ve bugüne kadar da kendimi Œair diye adlandırmadım hiçbir zaman. maalesef buradan ayrılmak zorunda kaldım, ara sıra nadiren giriŒ yapmadan bakardım ve üzülürdüm tam dnemediğim için, öğrendim aramızdan ayrılan bazı kardeŒlerim abilerim ablalarım olmuŒ çok üzüldüm. zaten asıl kavuŒalacak yer burası değildir değil mi ? bugün o özlemimi az da olsa dindirmek adına kk bir alıŒma yaptım. herkesi saygı sevgi ve minnetle en içten duygularımla selamlıyorum. umarım tekrar kavuŒturur Mevlam, dua ile...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161140/gelecekte-gecmise.html>

Sokak lambası

kaybolmuş şiiri ararım
Sınırı çizilmemiş
Küçük devletimde
Aç imparatorluklar sarmış etrafımı
Bir masum kelebek bile
Göç edemez Ekimde

Saklanmak isterim tüm yakarışlara inat
Bir sönük lambanın altında
Kaçamam,
Bütün yollar aynı sokağa düşer
İçimde Nisan'dan küflenmiş düşler

Herkesten önce
Önce kendimle savaşıyorum
Bu yüzden
Hep kaybeden yine ben olurum
Toz Pembe hayallerime sararken kefenimi
Tek ağlayanım kuru yapraklardır
Sorarım kendime
Belki de
Düşman kalabalıklar
Öfkeli yalnızlıktan iyidir diye

Elimde tek ilacım
Kalemim'deki mürekkeğim
Dua ederim hep bitmesin diye

Hangi sağ kalanım yazar bilmem
Bir yanım hüzün bir yanım umut

Haykırmak isterim etrafıma
Alın bütün Dünyaları
Benim Dünyamda
Sadece sönük bir sokak lambası.

Ahmet Üveys / 5.10.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1256448/sokak-lambasi.html>

Rim

[italik]

Sarmaşıklara tırmanırdık geceleri
Narin ellerimiz kanamazdı hiç dikenlerden
Azda olsa unutturduk karanlığı
Uzaklaşırdık barut kokan kaldırımlardan
İnanığımız en güzel masaldı belki de bu

Avuçlarımıza sığdırmıştık
Tüm evsiz kalan kelebekleri
Omuzumuzda dünyanın yükü
Dilek tutulan uğur böcekleri,
Bize uğrardı hep
Evimizin önünden geçerci
Kırmızı başlıklı kız
Birde yastık tüyünden dedemin sakalları

Ah ne sevdalar birikti içimizde
Yağmurda kokan yanık topraklar gibi
Akan nehirlerle kavuşan kuru yapraklar gibi
Kulaklarımızda annemizin ninnileri
Bu yüzden korkutmazdı
Soğuk duvarların ölüm iniltisi

Hani sebepsiz bir tebessüm olur ya bazen
İşte öyle kanatlanır minik kalbim
Hiç görmeden sevdiklerim
O kadar masum ve keskin ki
Kırları eriten kış güneşi misali
Kanayan parmağıma üfleyen abimin nefesi
Ama hiç bilmezdim Birgün
Hep sevindiren bu masalların
Bana şiir yazarları üzeceğini.[/italik]

Paylaştığımız bu şiiri güne getiren seçki kuruluna,
ve bizleri yorumlarıyla ve ziyaretleriyle onure eden değerli kalemlere
Rim adına herkese sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

Unutmamaya söz verdiğim bu anımın böyle bir nişanıyla mühürlenmesini çok istemiştım açıkçası.

Saygı ve sevgiyle.

Ahmet Üveys / 27,11,23

Kaynak:

